100E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ OKTOBER 2000

LIAHONA

100E JAARGANG NUMMER 10 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ OKTOBER 2000

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Fotograaf: Craig Dimond. *Inzet achteromslag:* foto Welden C. Andersen. Zie 'De getuigen van één kudde en één herder', blz. 10.

OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Paul Mann, *Nephi schrijft op de gouden platen.*

ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

ZIE BLZ. 10

ZIE BLZ. 36

ZIE BLZ. 44

oktober 2000 100e jaargang Nummer 10
LIAHONA 20990-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 030-6053804
Fax: 030-6000502

Abonnementsprijs:
Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptgirokaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

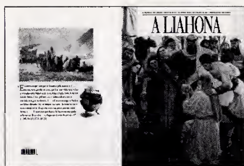
Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
October 2000 Vol. 100 No. 10. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions and queries to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement #1604821)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

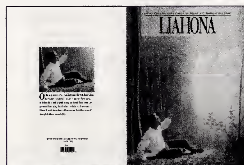

LEEN DE *LIAHONA* UIT

A Liahona is als een kompas dat de juiste richting aangeeft. Het tijdschrift kan zijn zending niet goed vervullen als het in een la terechtkomt.

Ik wil de leden van de kerk in overweging geven de *Liahona*'s die ze al uit hebben uit te lenen aan vrienden en buren. Ik ben het enige lid van de kerk in een stadje van 8.300 inwoners. Ik bezoek de kerk in een andere stad, Juiz de Fora, waar ik mij in 1978 heb laten dopen. Maar de mensen in mijn woonplaats lezen *A Liahona* graag, dus leen ik hem uit.

Geebe Laudelino da Silva,
wijk Manchester,
ring Juiz de Fora (Brazilië)

DE *LIAHONA* VERSCHAFT VREUGDE

Een jaar en tien maanden na mijn doop lag mijn eerste *Liahona* in de bus. Ik las nagenoeg alle artikelen en besefte onder het lezen hoeveel vreugde dat mij bracht. Het tijdschrift geeft me een goed gevoel, sterkt me en doet me goede tips aan de hand hoe ik met mijn problemen moet omgaan. Het versterkt mijn getuigenis van de waarheid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. En het brengt me dichter tot mijn hemelse Vader en zijn Zoon.

Ik ben het enige lid van de kerk thuis. Ik leen de *Liahona* uit aan familieleden en aan kerkleden die nog geen abonnement hebben. Ik kan de waarheid en vreugde van het evangelie gewoon niet voor mezelf houden.

Filipina Munsayal,
wijk Baguio-Pacdal,
ring Baguio (Filipijnen)

Noot van de redactie: *Wij roepen onze jongeren op om mee te doen aan de rubriek* VRAAG EN ANTWOORD *door onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord vóór 1 december 2000 naar* VRAAG EN ANTWOORD 12/00, *Liahona*, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150–3223, VS; *of stuur ons je e-mail op* CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. *Je kunt in je eigen taal schrijven (of typen). Vermeld je naam, adres, leeftijd, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district. Stuur zo mogelijk ook een foto van jezelf; die wordt echter niet teruggestuurd. We publiceren een representatieve selectie van de ingestuurde antwoorden.*

Vraag: *De meeste jongeren van mijn leeftijd hebben hun patriarchale zegen ontvangen. Ik weet wel dat ik hem ook zou moeten aanvragen, maar ik weet niet of ik er klaar voor ben. Hoe kan ik me daar op voorbereiden? Hoe weet ik of ik er klaar voor ben?*

Onze zoektocht naar geluk

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ouderling David O. McKay heeft eens gezegd: 'Geluk is alleen te vinden op dat veelbelopen pad, dat nauw maar recht is, dat naar het eeuwige leven leidt.'

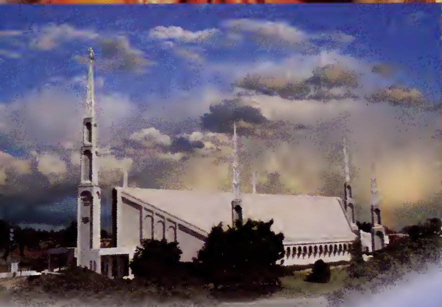
Ik wil onze zoektocht naar geluk bespreken. Nu ik aardig wat jaren geleefd heb, ben ik tot de conclusie gekomen dat we niet altijd gelukkig worden als al onze wensen worden vervuld, omdat wij niet altijd het goede wensen (zie Alma 41:3–7). Sterker nog: onmiddellijke en onbeperkte vervulling van al onze wensen zou weleens de snelste manier kunnen zijn om ons onvoldaan te gaan voelen. Door de vele uren die ik heb geluisterd naar de ellende van allerlei mensen, ben ik ervan overtuigd dat we zowel geluk als ongeluk zelf in de hand hebben.

De profeet Joseph Smith (1805–1844) heeft gezegd: 'Geluk is het doel van ons bestaan, en zal uiteindelijk ons deel worden, als wij het pad volgen dat erheen leid, het pad van deugd, oprechtheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden.' (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1976], blz. 255–256.)

Des te getrouwer wij de geboden van God onderhouden, des te gelukkiger wij over het algemeen zullen zijn.

Hoewel 'de mensen zijn, opdat zij vreugde mogen hebben' (2 Nephi 2:25), betekent dat niet dat ons leven uitsluitend vol vreugde zal zijn, 'want het is

LINKS: ALVIN GITTINS, DAVID O. MCKAY; RECHTS: CARL HEINRICH BLOCH/SUPERSTOCK, CHRISTUS, DE TROOSTER, DETAIL; FOTO WANDELAAR: LEO LARSON 8 PANORAMIC IMAGES

De Heiland van de wereld heeft ons geleerd om te zoeken naar de innerlijke vrede die wij ontlenen aan het ingeschapen geluk in onze ziel. Hij heeft gezegd: 'Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.'

noodzakelijk, dat er een tegenstelling in alle dingen is' (2 Nephi 2:11). We krijgen geluk niet in een pakje dat we gewoon kunnen openmaken en consumeren. Niemand is 24 uur per dag, zeven dagen per week gelukkig. In plaats van te kijken of we ons elke dag gelukkig voelen, moeten we het geluk misschien in kleine stukjes oppakken en leren de elementen van geluk te herkennen en ze koesteren zolang we ze hebben.

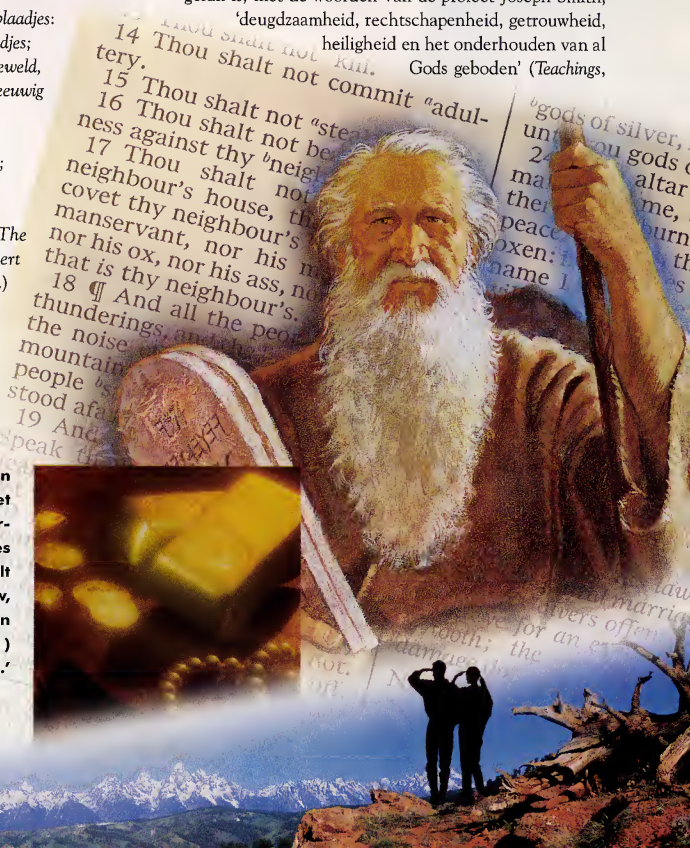
Vaak wordt plezier met geluk verward, maar het is beslist geen synoniem. De dichter Robert Burns (1759–1796) heeft met de volgende regels een uitstekende definitie geschreven van plezier:

Plezier verspreidt zich als papaverblaadjes:
Pak je de bloem, dan vallen de zaadjes;
Zoals de sneeuw valt in het riviergeweld,
En even wit is — maar dan voor eeuwig smelt.
Of zoals het noorderlicht snelt,
Dat zó is verdwenen uit je blikveld;
Of zoals de fraaie regenboogvorm
Die verdwijnt in de storm.

(Naar 'Tam o'Shanter', uit *The Complete Poetical Works of Robert Burns* [1897], blz. 91, regels 59–66.)

In tegenstelling tot geluk is plezier dat wat ons pleziert of voldoening geeft. Meestal duurt het echter slechts kort. Vandaar dat ouderling David O. McKay (1873–1970) als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen eens heeft gezegd: 'U kunt het vergankelijke plezier wel vinden, ja, maar u kunt er geen vreugde, geen geluk in vinden. Geluk is alleen te vinden op dat veelbelopen pad, dat nauw maar recht is, dat naar het eeuwige leven leidt.' (Conference Report, oktober 1919, blz. 180.)

Wij worden dagelijks verleid om wereldse pleziertjes na te jagen die ons kunnen wegleiden van het pad dat naar geluk leidt. Maar het pad naar waar en blijvend geluk is, met de woorden van de profeet Joseph Smith, 'deugdzaamheid, rechtschapenheid, getrouwheid, heiligheid en het onderhouden van al Gods geboden' (*Teachings*,

In een tijd waarin we volledig in beslag genomen worden door het bezit en het vergaren van voorwerpen, lijkt de raad van Mozes harder nodig dan ooit: 'Gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, (. . .) noch iets dat van uw naaste is.'

blz. 255–256). Ralph Waldo Emerson (1803–1882) heeft gezegd: 'Rechtschapenheid is een voortdurende overwinning, die niet wordt gevierd met uitroepen van vreugde, maar met sereniteit, wat blijvende vreugde is, of vreugde uit gewoonte.' ('Character,' *Essays: Second Series* [1844].)

Er is duidelijk een groot verschil tussen ons op een gegeven moment gelukkig voelen en een leven lang gelukkig zijn, tussen goede tijden meemaken en een goed leven leiden. De meeste Amerikanen eisen hun zoektocht naar geluk op als een van hun onvervreemdbare rechten, zoals uiteengezet door de grondleggers van hun republiek. Dat denkbeeld is niet door hen bedacht, maar kwam al van filosofen als Aristoteles, Plato, Socrates, Locke, Aquina en Mill, die van mening waren dat de zoektocht naar geluk de meest fundamentele zoektocht is van de mens.

In Tolstois boek *Oorlog en vrede* liet de Russische auteur zijn personage Pierre Bezoechov erachter komen 'dat de mens geschapen is voor het geluk, dat geluk in hem schuilt, in de bevrediging van eenvoudige menselijke behoeften, en dat we ons niet ongelukkig voelen door gebrek, maar door overmaat.' Maar al te vaak streven wij naar die overmaat. Wij zijn niet tevreden met wat wij hebben, en wij denken gelukkig te worden door meer te hebben, meer te krijgen, of meer te worden. Wij zoeken naar geluk, maar gaan de verkeerde kant op om het te vinden.

Er bestaat een verhaal over ene Ali Hafed, een rijke inwoner van het oude Perzië, die veel grond bezat en veel akkers, boomgaarden en tuinen met een rijke opbrengst, en spaargeld dat een hoge rente opbracht. Hij had een fijn gezin en was aanvankelijk tevreden omdat hij rijk was, en rijk omdat hij tevreden was.

Er kwam een oude priester bij Ali Hafed die hem zei dat hij wel twaalf boerderijen als de zijne kon kopen als hij een diamant had ter grootte van zijn duim. Ali Hafed zei: 'Vertelt u me waar ik diamanten kan vinden?'

Hoe vaak zoeken wij zelf niet het geluk ver weg, hetzij in afstand of in tijd, in plaats van hier, in ons eigen gezin, onder onze eigen familieleden en vrienden?

De priester zei: 'Als u een rivier vindt die door wit zand stroomt, tussen hoge bergen door, dan zult u in dat witte zand altijd diamanten vinden.'

Ali Hafed zei: 'Ik ga.'

Dus verkocht hij zijn boerderij, nam zijn geld op, liet zijn gezin aan de zorg van een buurman over en ging op zoek naar diamanten, waarvoor hij door vele landen in Azië en Europa reisde. Na jarenlang zoeken, had hij al zijn geld uitgegeven en hij overleed in betreurenswaardige omstandigheden en gekleed in lompen.

Intussen nam de man die Ali Hafeds boerderij gekocht had op een dag zijn kameel de tuin in om hem te drenken. Toen het dier zijn neus in het ondiepe water stak, zag de boer een merkwaardige lichtflits in het witte zand van het beekje. Hij strekte zijn arm uit en pakte een zwarte steen waarin een vreemde lichtstraal te zien was. Niet lang daarna kwam dezelfde oude priester langs en zag dat de zwarte steen een diamant was. Ze haastten zich de tuin in en woelden met hun vingers door het witte zand, waar ze nog veel meer prachtige, kostbare edelstenen vonden. Volgens dit verhaal was dit de ontdekking van de diamantmijnen van Golconda, een van de rijkste diamantmijnen in de geschiedenis van de oude wereld.

Was Ali Hafed thuisgebleven en had hij gegraven in zijn eigen kelder of in zijn eigen akkers, in plaats van naar vreemde landen af te reizen waar uiteindelijk honger en armoede zijn lot werden, dan had hij 'akkers vol diamanten' gehad. (Naar een verhaal van Russell H. Conwell, *Acres of Diamonds* [1960], blz. 10–14.)

We kunnen alleen maar medelijden hebben met Ali Hafed als we hem ons voorstellen, dakloos en zonder vrienden steeds verder weg lopend van het geluk dat hij meende te vinden door in den vreemde diamanten op te graven. Maar hoe vaak zoeken wij zelf niet het geluk ver weg, hetzij in afstand of in tijd, in plaats van hier, in ons eigen gezin, onder onze eigen familieleden en vrienden?

LINKS: JERRY HARSTON, MOZES EN DE TAFELEN; RECHTS: FOTO-ILLUSTRATIE: STEVE BUNDERSON

De Heiland van de wereld heeft ons geleerd om te zoeken naar de innerlijke vrede die wij ontlenen aan het geluk in onze ziel. Hij heeft gezegd: 'Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd.' (Johannes 14:27.)

Toen wij jaren geleden in São Paulo (Brazilië) woonden, werd er naast ons een nieuwe woning gebouwd. De bouwvakkers kregen maar een paar cent per uur en werkten van zes uur 's morgens tot zes uur 's avonds. Maar ze floten en zongen de hele dag. Soms zelfs meer dan wij wilden! Maar ik kon mezelf er nooit toe brengen om ze te vragen het rustiger aan te doen.

Enkele jaren geleden had ik een gesprek met een relatief jonge man die geroepen werd als zendingspresident. Hij had al een glanzende carrière als investeringsadviseur achter de rug. Omdat hij een jong gezin had, maakte ik me zorgen over de vraag hoe hij in hun onderhoud zou voorzien als hij terug zou keren uit het zendingsveld. Hij maakte erg duidelijk dat hij geen grote sommen geld hoefde te verdienen. Hij legde uit dat hij gewerkt had voor erg rijke klanten. Het scheen hem toe dat zij niet gelukkig of tevreden waren, en alleen maar leken te kunnen denken aan het vergaren van nog meer.

Die innerlijke vrede waar de Heiland het over had, lijkt ongrijpbaar als we ons vooral bezighouden met wat we hebben of wat we zouden willen hebben. In een tijd waarin we volledig in beslag genomen worden door het bezit en het vergaren van voorwerpen, lijkt de raad van Mozes harder nodig dan ooit: 'Gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, (. . .) noch iets dat van uw naaste is' (Exodus 20:17).

Enkele jaren geleden kreeg een jonge moeder een bijzonder kind. Het kind werd geboren zonder ogen. Het was in alle andere opzichten normaal, maar er was boven de neus helemaal niets dat op ogen of oogkassen leek. De moeder had verbitterd kunnen zeggen: 'Waarom moest mijn kind dit overkomen?' of 'Waarom moest mij dit overkomen?' In plaats daarvan zei ze: 'De Heer moet ons wel erg liefhebben en veel vertrouwen in ons hebben. We moeten wel erg in zijn gunst staan om dit kind te krijgen. Te bedenken dat de Heer ons gezin heeft uitgekozen,

De Heer heeft ons aan het volgende herinnerd: 'Ik [zou] willen dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen.'

wetend hoeveel extra liefde en zorg dit kind nodig zal hebben, stemt ons nederig en schenkt ons troost. Wij zijn dankbaar voor dit bijzondere kind en voor de zegeningen die het ons zal brengen.'

In het verhaal *De kleine prins* was de vos wijzer dan hij zelf dacht, toen hij zei: 'Dit is mijn geheim, een erg eenvoudig geheim: je kunt alleen met het hart goed zien wat in feite onzichtbaar is voor het oog.' (Naar Antoine de Saint-Exupéry, *Le Petit Prince* [1943].) De odyssee naar het geluk vindt plaats in de dimensie van het hart. Een dergelijke reis wordt afgelegd via de stapstenen van onzelfzuchtigheid, wijsheid, voldoening en geloof. De vijanden van vooruitgang en voldoening zijn zaken zoals een gebrek aan zelfvertrouwen, een slecht zelfbeeld, zelfmedelijden, verbittering en wanhoop. Vervangen wij deze vijanden door eenvoudig geloof en ootmoed, dan kunnen we goed opschieten tijdens onze zoektocht naar geluk.

We hebben enkele externe bronnen van geluk, waaronder de dierbaren en vrienden die met hun glimlachjes en hun achting zoveel voor ons betekenen.

Er hangt een prijskaartje aan geluk. Daarover heeft president Spencer W. Kimball (1895–1985) gezegd: '"Wat is de prijs van geluk?" Men zou zich over de eenvoud van het antwoord kunnen verbazen. De schatkamer van het geluk wordt ontsloten voor hen die het evangelie van Jezus Christus in zijn zuiverste en eenvoudigste vorm naleven. Hij die zonder plan door het leven gaat, is als een zeevaarder zonder sterren en als een reiziger zonder kompas. De verzekering van het opperste geluk, de zekerheid van een succesvol leven hier en van verhoging en het eeuwig leven hierna, krijgen zij die besluiten om hun leven in volledige overeenstemming met het evangelie van Jezus Christus te leiden — en die zich vervolgens consequent houden aan de koers die zij hebben uitgezet.' (*The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 259.)

Zelfzuchtige hoogmoed en geluk gaan niet samen. Nephi's broer Jakob heeft gezegd dat wij ons 'diep (. . .) (moeten) vernederen. Doch de dingen van de wijzen en de voorzichtigen zullen (. . .) voor eeuwig verborgen blijven — ja, dat geluk, dat voor de heiligen is bereid' (2 Nephi 9:42–43).

De Heer heeft ons door middel van koning Benjamin aan het volgende herinnerd: 'Ik [zou] willen, dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen' (Mosiah 2:41).

In deze tijd wordt veel gesproken over het recht van de consument om producten te krijgen die 'billijk, degelijk en direct leverbaar' zijn — dat wil zeggen, tegen een lage prijs, zonder gebreken, en met onmiddellijke service. Het probleem is dat te velen van ons proberen geluk te consumeren in plaats van het te genereren. Shakespeare vermeldde in *Naar het u lijkt* een filosofie die aanbevelenswaardig lijkt: 'Ik ben een eerlijk dagloner; ik verdien mijn kost en mijn kleding, draag niemand haat toe, benijd niemand zijn geluk, verheug mij in een andermans welvaren.' (Derde bedrijf, tweede toneel, regels 65–67). Verdienen wij zelf onze kost, dan worden wij zelfredzaam, maar geven we iets terug door onze naaste te helpen, dan krijgen we iets meer. Als u bijvoorbeeld de energie van drie vrachtwagens vol brandstof naar de kweekreactor van een kerncentrale brengt, krijgt u voldoende energie terug voor vier of vijf vrachtwagens vol brandstof. Net als de kweekreactor, telt geluk op en vermenigvuldigt het als we anderen erin laten delen.

Ik besef dat velen van ons niet rijk zijn. Een arme man heeft eens gezegd: 'Ik weet dat geld ook niet alles is. Het is bijvoorbeeld niet van mij.' Een ander heeft opgemerkt: 'Zelfs boeken over hoe je gelukkig kunt worden zonder geld, kosten meer dan ik me kan veroorloven.' (Beide citaten aangehaald door Sam Levenson in *You Don't*

LINKS: FOTO-ILLUSTRATIE GEZIN: JED A. CLARK; FOTO-ILLUSTRATIE TEMPEL: PEGGY JELLINGHAUSEN; *RECHTS:* FOTO-ILLUSTRATIE: STEVE BUNDERSON

Have to Be in Who's Who *to Know What's What* [1979], blz. 185.) Het verband tussen geld en geluk is op zijn minst twijfelachtig. Een anonieme auteur heeft eens gezegd: 'Geld is iets dat gebruikt kan worden als universeel paspoort tot alles behalve de hemel, en als universeel middel om alles aan te schaffen behalve geluk.' Henrik Ibsen (1828–1906) heeft ons aan het volgende herinnerd: 'Met geld kunnen wij van veel zaken de schil kopen, maar niet de inhoud. We krijgen er voedsel door, maar geen eetlust; medicijn, maar geen gezondheid; kennissen, maar geen vrienden; dienstknechten, maar geen trouw; blijde tijden, maar geen gemoedsrust of geluk.'

Een anonieme dichter heeft geschreven:

Succes is lof betuigen,
Prestaties van anderen toejuichen,
Gewoon je beste beentje voor zetten
In al je taken en facetten.

Het is zwijgen als spreken zou leiden tot droefenis,
Beleefd zijn als je naaste kortaangebonden is.
Het is doof zijn als er roddels blijven komen
En meevoelen als een ander iets naars is overkomen.

Het is trouw zijn als de plicht dat eist.
Het is moedig zijn als er onheil rijst.
Het is geduldig blijven, ook al zijn de uren lang.
Het is te vinden in gelach en gezang.

Het schuilt in de stilte van het bidden.
Of je nu geluk of wanhoop hebt in je midden.
In het hele leven, en niets minder
Is wat we succes noemen te vinden.

Kortom, onze zoektocht naar geluk is grotendeels afhankelijk van de mate van rechtschapenheid die wij bereiken, de mate van onzelfzuchtigheid die wij bereiken, wat voor en hoeveel dienstbetoon wij verlenen, en de innerlijke vrede die wij genieten. We hebben ook enkele externe bronnen van geluk, waaronder de dierbaren en vrienden die met hun glimlachjes en hun achting zoveel voor ons betekenen. Door gemeenschappelijke belangen en wederzijdse sympathie is onze bestemming met die van vele anderen verbonden, waarvan wij velen niet persoonlijk kennen, zowel binnen als buiten de kerk.

Sommigen onder ons zijn misschien door overtreding afgeweken van de weg naar vrede en geluk. Met heel mijn hart spoor ik u aan om een begin te maken met het uit de weg ruimen van eventuele problemen zodat u weer een gerust geweten krijgt. Bekeren we ons oprecht van onze zonden, dan geldt de belofte van de Heer: 'Ik, de Here, gedenk ze niet meer' (Leer en Verbonden 58:42).

Ik wil nog een vereiste uitleggen van onze voortdurende zoektocht naar geluk voor elk uur, elke dag, elke maand en elk jaar van ons leven. Het gouden pad naar geluk bestaat uit onzelfzuchtig liefde geven — de liefde die bezorgd is, interesse toont en naastenliefde heeft voor elke levende ziel. Liefde is de rechtstreekse weg naar het geluk dat ons en andere mensen overvloedig tot zegen zal zijn. Het betekent dat u zelfs uw vijanden liefde betoont, 'zegent ze, die u vervloeken; doet wel aan hen, die u haten; en bidt voor hen, die u geweld doen, en die u vervolgen' (Matteüs 5:44, Statenvertaling). Daarmee vervult u het belangrijkste gebod om God lief te hebben en zijn liefde te ontvangen. Dan stijgt u uit boven alle winden van ellende, boven al het verachtelijke, alles waarmee u zichzelf hindert, en alle verbittering. U hebt dan de belofte dat 'uw ganse lichaam met licht [zal] worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen' (LV 88:67). □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Hoewel wij 'zijn, opdat [wij] vreugde mogen hebben' (2 Nephi 2:25), betekent dat niet dat ons leven uitsluitend vol vreugde zal zijn, want er is 'een tegenstelling in alle dingen' (2 Nephi 2:11).

2. We moeten leren om geluk in kleine beetjes te vinden en die te koesteren.

3. De Heiland heeft ons geleerd om te zoeken naar de innerlijke vrede die wij ontlenen aan het ingeschapen geluk in onze ziel.

4. De schatkamer van het geluk wordt ontsloten voor hen die het evangelie van Jezus Christus in zijn zuiverste en eenvoudigste vorm naleven.

FOTOGRAAF: WELDEN C. ANDERSEN; DIGITALE BEWERKING: TADD R. PETERSON

Zie de sabbat als een

lamp

die de overige dagen van de week verlicht.

Denk eraan dat 'de sabbat is gemaakt om de mens, en niet de mens om de sabbat' (Marcus 2:27).

(Zie ook Exodus 20:8–11; Jesaja 58:13–14; LV 59:9–13.)

FOTOGRAFEN: WELDEN C. ANDERSEN EN CRAIG DIMOND

G

VAN ÉÉ

Boven: ***In de film* Testaments *voorzegt een profeet in de Nieuwe Wereld de geboorte van de Heiland.***

'Op de verklaring van twee of drie getuigen zal iedere zaak vaststaan', hebben de Heer en zijn profeten door de eeuwen heen verkondigd (zie 2 Korintiërs 13:1).

Vandaar dat we de Bijbel hebben, waarin het relaas staat van de bediening van Jezus Christus in het Heilige Land, alsmede het Boek van Mormon, waarin zijn bediening in het oude Amerika staat — beide getuigen van de goddelijke natuur van de Heer Jezus Christus.

Met deze twee schriftuurlijke verslagen als uitgangspunt heeft de kerk een 70-millimeter film gemaakt: *The Testaments of One Fold and One Shepherd* [De getuigen van één kudde en één herder]. De boodschap van de film is dat Jezus onze Heiland is en de hoeksteen van onze godsdienst.

In de film wordt de bediening van Christus gevolgd, terwijl een gezin in Amerika ten tijde van Christus' aardse bediening over de gebeurtenissen in zijn leven nadenkt. Hoewel de personen in de

DE ETUIGEN

N KUDDE EN ÉÉN HERDER

In Testaments ziet Helam als jongen (midden) de ster ten teken van Christus' geboorte en luistert daarna naar een profeet die hem en anderen over de Heiland vertelt.

Nieuwe Wereld fictioneel zijn, geven ze wel de essentie weer van het getuigenis van de mensen die in het Boek van Mormon voorkomen.

De paden die de personen in de Nieuwe Wereld naar Christus volgen zijn representatief voor de tocht die wij — individueel of in gezinsavond — afleggen. Sommigen van ons lijken op de Helam in de film die ondanks tegenspoed nooit zijn geloof in Christus verliest. Andere lijken op Jacob, de zoon van Helam, die zijn geloof inruilt voor wereldse zaken, maar dat hervindt na een periode van strijd. Weer andere lijken op Leneah, die naar de profeten van de Heer luistert en hun woorden gelooft, hoewel ze zonder geloof in de Heiland is grootgebracht.

De scènes uit de bediening van de Heiland en het leven van deze fictionele figuren, maken duidelijk dat onze gehoorzaamheid aan de Heer ervoor zorgt dat het lijden van Christus voor ons meer betekenis krijgt en wij op zijn verzoening gaan vertrouwen. Onze ziel verheugt zich dat Hij de Heiland van de wereld is en dat dankzij Hem alle mensen gered kunnen worden.

'Toen [Jezus] nu langs de zee van Galilea ging, zag Hij twee broeders (. . .). En Hij zeide tot hen: Komt achter Mij en Ik zal u vissers van mensen maken' (Matteüs 4:18–19).

'Jezus [verliet] Nazaret in Galilea en [liet] Zich door Johannes in de Jordaan dopen. En terstond, toen Hij uit het water opsteeg, zag Hij de hemelen scheuren en de Geest als een duif op Zich nederdalen' (Marcus 1:9–10).

Links: 'Jezus (. . .) zei (. . .) het meisje is niet gestorven, maar het slaapt. (. . .) Toen de schare uitgedreven was, ging Hij binnen en vatte haar hand en het meisje ontwaakte' (Matteüs 9:23–25).

Boven: ***In* Testaments *luistert Helam (zittend) naar zijn zoon, Jacob, die zijn twijfels heeft over de profetieën over de komst van de Heiland.***

Uiterst links: **'En Hem werd [in de synagoge in Nazaret] het boek van de profeet Jesaja ter hand gesteld (. . .). En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld' (Lucas 4:17, 21; zie ook Jesaja 61:1–3).**

Onder: **'Het geschiedde nu, toen [Jezus] in de nabijheid van Jericho kwam, dat een blinde (. . .) riep en zeide: Jezus (. . .) heb medelijden met mij! (. . .) En Jezus zeide tot hem: Word ziende; uw geloof heeft u behouden' (Lucas 18:35, 38–39, 42).**

Boven: ***In* Testaments *bidt Jacob om te weten te komen of God echt bestaat. Hij wil een getuigenis van Jezus Christus krijgen.***

***Onder:* '[Jezus riep] met luider stem: Lazarus, kom naar buiten! De gestorvene kwam naar buiten, de voeten en de handen gebonden met grafdoeken (. . .). Jezus zeide tot hen: Maakt hem los en laat hem heengaan' (Johannes 11:43–44).**

'En zij brachten de kinderen tot [Jezus] (. . .). En Hij omarmde ze en hun de handen opleggende, zegende Hij ze' (Marcus 10:13, 16).

Rechtsboven: **'En een melaatse kwam tot [Jezus], die (. . .) Hem zeide: Indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen. En met barmhartigheid bewogen, zeide [Hij] tot hem: Ik wil het, word rein!' (Marcus 1:40–41.)**

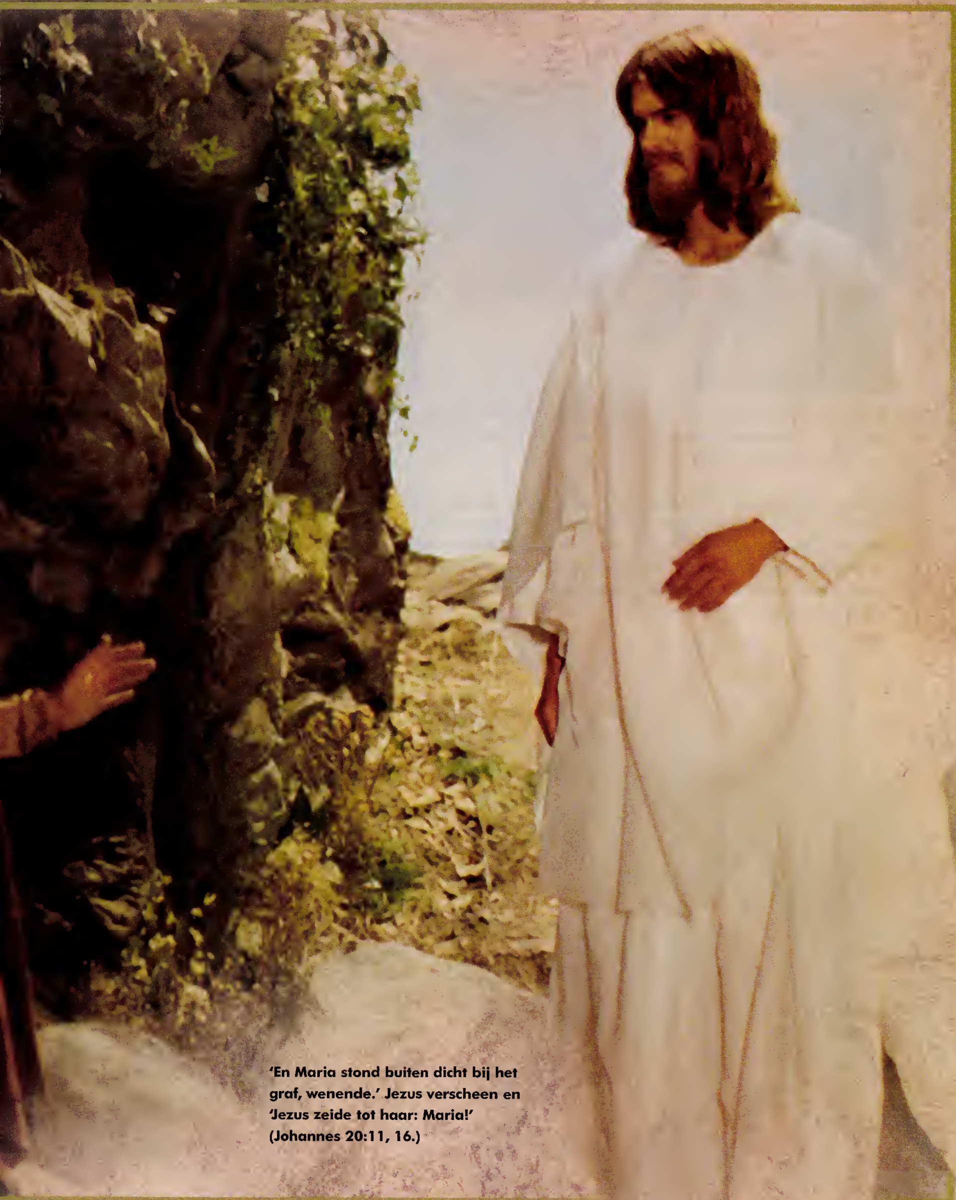

Boven: ***In* Testaments *vergast Leneah zich aan 'de woorden van Christus' en gelooft (2 Nephi 32:3).***

***Onder:* In Getsemane bad Jezus: 'Abba, Vader, alles is U mogelijk, neem deze beker van Mij weg. Doch niet wat Ik wil, maar wat Gij wilt' (Marcus 14:36).**

'En Maria stond buiten dicht bij het graf, wenende.' Jezus verscheen en 'Jezus zeide tot haar: Maria!' (Johannes 20:11, 16.)

Boven: ***In* Testaments *worden de kijkers herinnerd aan de ware genezende kracht van Christus (zie 3 Nephi 17:6–10), omdat ze zien hoe Jezus Helam zegent.***

Onder: **Jezus ordende in Amerika twaalf mannen om zijn volk daar te leiden en zei toen tegen zijn volgelingen: 'Gezegend zijt gij, indien gij acht zult geven op de woorden van deze Twaalf, die Ik uit ulieden heb gekozen om het woord onder u te bedienen, en uw dienaars te zijn; en hun heb Ik macht gegeven, zodat zij u in water kunnen dopen' (3 Nephi 12:1).**

'En de schare trad toe, (. . .) en voelde de tekenen van de nagelen in zijn handen (. . .) en getuigde, dat Hij het was, van wie door de profeten was geschreven, dat Hij zou komen' (3 Nephi 11:15). □

‘GIJ KUNT DE WA

Jongeren van de kerk getuigen van het Boek van Mormon.

‘En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus, zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid ervan aan u bekendmaken.

‘En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten’ (Moroni 10:4–5).

Op de volgende bladzijden getuigen jongeren uit de hele wereld dat de woorden, geschreven door profeten uit het Boek van Mormon, werkelijk de woorden van Christus zijn, want de Heilige Geest heeft tot hen getuigd, zoals Moroni beloofde, dat ‘deze dingen’ waar zijn.

Mijn moeder en ik hebben ons op 5 oktober 1997 laten dopen. Dat was zo’n grote zegen voor me. Ik had altijd al het gevoel gehad dat er iets belangrijks aan mijn leven ontbrak, en ik kon maar niet begrijpen wat het was. Maar toen ik het Boek van Mormon bestudeerde, voelde ik dat dit boek waar was en ook dat de kerk waar was. Dat gevoel werd steeds sterker. Mijn geloof ook. Ik las elke dag in het Boek van Mormon. Toen de zendelingen bij ons kwamen, vroegen ze mijn moeder en mij of we de Heer gevraagd hadden of het Boek van Mormon waar was. Ik vertelde hun dat ik geen enkele twijfel koesterde over het Boek van Mormon. Vanaf de eerste minuut dat ik erin begon te lezen, had ik er een sterk gevoel over.

Joelia Martynova,
Wijk Oboechovski,
District Sint Petersburg-Zuid (Rusland)

Mijn collega en ik gaven de eerste les. En zoals we dat gewend waren, vroeg ik onze onderzoekers of ze God wilden vragen of Joseph Smith een profeet was. Het antwoord dat ik toen te horen kreeg, had ik nooit verwacht, want we hadden een moeilijke dag achter de rug. Ze antwoordden: ‘We hoeven dat niet aan God te vragen, want toen jullie aan het woord waren, hebben we gevoeld dat het waar is.’ Die woorden klonken me als muziek in de oren.

Sindsdien heb ik die woorden vaker gehoord. Het geeft zoveel bevrediging om mensen te zien die van de profeet Joseph Smith en de kerk getuigen. Hun geloof versterkt mijn eigen getuigenis dat dit de kerk van de Heiland is, dat Joseph Smith een profeet van God was, en dat het Boek van Mormon waar is. Het is prachtig om anderen deelgenoot te maken van die boodschap.

Ouderling Adriano Machado de Souza,
Zendingsgebied Curitiba (Brazilië)

We hebben het Boek van Mormon in het seminarie bestudeerd en ik heb er veel van geleerd. Ik lees elke avond. Eerst las ik gewoon omdat het van me verwacht werd. Later was het een gewoonte, en daarna las ik omdat ik het wilde.

In die periode van mijn leven heb ik meer van de Schriften geleerd dan ik ooit voor mogelijk had gehouden. Ik had het Boek van Mormon bijna uit, en ik wist dat al gauw de grote vraag zou komen: is het Boek van Mormon waar?

Op een avond, het was al laat, had ik het Boek van Mormon uit. Ik had het van voor tot achter gelezen. Ik knielde naast mijn bed en vroeg met een oprecht hart en met het verlangen naar een antwoord op die vraag. Toen ik klaar was met bidden, zat ik even te wachten. En toen kwam het. Dat warme, vredige antwoord. Op dat moment wist ik dat het Boek van Mormon waar was. Ik holde naar boven om het mijn ouders te vertellen. Ik stond in de deuropening, en ik begon te huilen omdat ik van binnen wist dat het Boek van Mormon het ware woord van God was. Dat was de gelukkigste

KENNETH RILEY, JOSEPH SMITH ONTVANGT DE PLATEN (DETAIL)

ARHEID WETEN'

avond van mijn leven. Ik kan niet ontkennen dat het Boek van Mormon waar is.

Jennifer Harrison,
Wijk Wellsville 1,
Ring Wellsville (Utah)

Ik ben heel dankbaar dat ik me in de ware kerk heb laten dopen. Ik zal het moment van mijn doop op 12 november 1995 nooit vergeten. Nu ik op zending ben, houd ik zelfs nog meer van de Schriften. Ze geven me kracht en versterken mijn getuigenis.

Ik vind het fijn om gezinnen te helpen zodat ze het ware evangelie vinden, inzien dat Jezus Christus leeft en dat God veel van ons houdt. Ik ben het enige lid van de kerk in ons gezin, en ik wacht op de dag dat ik mijn huisgenoten deelgenoot kan maken van de Schriften en mijn getuigenis. Ik weet dat het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde van Christus getuigen. Ik weet dat de mensen, als ze elke dag in de Schriften lezen, zullen weten dat Hij de Heiland is.

Ouderling Fabio Pereira dos Santos,
Zendingsgebied Londrina (Brazilië)

Ik dacht dat ik de zendelingen toevallig ontmoette. Toen ik erin toestemde hun eerste les te volgen, was dat alleen maar uit nieuwsgierigheid. Nu besef ik dat de Heer me naar hen toe heeft geleid, waardoor ik

veel kon begrijpen wat ik daarvóór niet wist.

De zendelingen hebben me leren bidden. Ik had het nog nooit gedaan, maar ik besloot het met mijn hele hart te doen. Toen openbaarde de Heer de waarheid aan mij. Ik weet dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, en onze Verlosser. Ik weet dat Joseph Smith de profeet is door wie Jezus Christus zijn kerk hersteld heeft — de enige ware kerk op aarde. Ik weet dat het Boek van Mormon het woord van God is.

Sinds ik lid van de kerk ben geworden, hebben mijn huisgenoten en ik veel zegeningen ontvangen. Mijn hart is vol liefde en geloof. Doordat ik 's zondags naar de kerk ga en de Heilige Geest voel, wordt mijn geloof zelfs nog sterker.

Ik wil anderen deelgenoot maken van de prachtige gaven die onze hemelse Vader me gegeven heeft, gaven die mijn leven vullen met vreugde.

Tat'jana Silajeva,
Gemeente Engels,
District Saratov (Rusland)

Ik vertrouw op God. Ik weet dat Hij leeft en mijn gebeden hoort. Om achter die waarheden te komen, heb ik me verdiept in de beginselen van het evangelie van Jezus Christus.

Na mijn doop voelde ik hoe de vurige pijlen van de vijand me in verwarring brachten, waardoor ik niet meer naar het seminarie ging. Een paar dagen later begon ik in het Boek van Mormon te lezen, met een gebed tot onze hemelse Vader. Ik kreeg een prachtig antwoord in mijn hart dat me motiveerde om naar het seminarie te gaan en elke les in mijn leven toe te passen.

Nu begrijp ik dat ik, toen ik me in de kerk liet dopen, veel zegeningen kreeg. Ik ben heel blij dat mijn getuigenis elke dag van mijn leven een onuitputtelijke bron van kracht is.

Maria Marcela Vargas Del Águila,
Wijk Santa Anita,
Ring Lima-Santa Anita (Peru) □

ARNOLD FRIBERG, *CHRISTUS VERSCHIJNT OP HET WESTELIJK HALFROND* (DETAIL)

K E R K N I E U W S
DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • OKTOBER 2000

Tempels – de stand van zaken

Voor het eerst in de geschiedenis van de kerk zijn er drie tempels in hetzelfde weekeinde ingewijd Het betrof de Tampico-tempel (Mexico), de Nashville-tempel (Tennessee) en de Villahermosa Tabasco-tempel (Mexico) die op 20 en 21 mei zijn ingewijd. Op 4 juni zijn er nog twee tempels ingewijd – de Montréal-tempel (Québec) en de San José-tempel (Costa Rica) – waarmee het totaal aantal in gebruik zijnde tempels op 87 komt.

Tampico-tempel (Mexico)

De Tampico-tempel is op 20 mei in vier diensten ingewijd door president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium.

In het inwijdingsgebed zei hij: 'Vader, we bidden voor uw volk waar ook ter wereld. Sterk uw kerk waar zij ook wordt gevestigd. Zegen dit geweldige land Mexico, zijn ambtenaren en bestuurders op alle niveaus, dat zij uw volk vriendelijk gezind mogen zijn en de vrede en veiligheid van uw volk zullen waarborgen. Moge uw werk in dit land op wonderbaarlijke en fantastische wijze groeien.'

Andere algemene autoriteiten die met president Monson deelnamen aan de inwijdingsdienst waren ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Lynn A. Mickelsen van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Noord.

De open dagen van de tempel, die op 29 april en 1–6 mei werden gehouden, trokken 11.135 bezoekers. Meer dan vijfduizend leden woonden de inwijdingsdiensten bij.

Met de opening van de tempel in Tampico, een industriestad aan de Golf van Mexico, is er een droom in vervulling gegaan voor de leden die van de tempel gebruik zullen maken. Ongeveer twintig jaar geleden heeft Roberto de León Perales, in die tijd ringpresident, de verwachting uitgesproken dat er op zekere dag een tempel zou verrijzen op het stuk land waarop de nieuwe tempel nu staat.

De leden ter plaatse zeggen dat de tempel hun al tot zegen was, lang voordat die voltooid was. Roberto Cruz zegt dat hij zich behoorlijk incapabel voelde toen hij werd geroepen als de pr-bestuurder van het plaatselijke tempelcomité, maar op de een of andere manier wist hij al zijn taken keurig af te ronden. 'Ik ben een eenvoudige schoenmaker, en de gedachte *Waarom hebben ze niet iemand met meer ervaring en intelligentie dan ik voor deze positie gevraagd?* is weleens door mijn hoofd gegaan', zegt broeder Cruz. 'Maar ik heb van deze ervaring geleerd dat de Heer de mensen die Hij roept, bekwaam maakt.'

Volgens de vrouw van broeder Cruz, Ana Bertha, heeft de voorbereiding op de tempelinwijding de leden in het gebied Tampico veel vreugde gebracht.

De Tampico-tempel is een van de drie nieuwe tempels die in hetzelfde weekeinde in mei zijn ingewijd.

Nashville-tempel (Tennessee)

De Nashville-tempel is op 21 mei in vier diensten ingewijd door president James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium.

'Dit heilige gebouw is voor de wereld als een monument van ons geloof in de onsterfelijkheid van de mensenziel en in een werk dat gaande is aan de andere zijde van de sluier om de zegeningen toegankelijk te maken voor wie de verordeningen willen accepteren die plaatsvervangend voor hen in dit huis van U zullen worden verricht', zei president Faust in het inwijdingsgebed.

Andere algemene autoriteiten die met president Faust deelnamen aan de inwijdingsdienst waren ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Loren C. Dunn van de Zeventig, president van het gebied Noord-Amerika-Oost.

De open dagen van de Nashville-tempel, de tweede tempel die in Tennessee is ingewijd, trokken bijna 25 duizend bezoekers.

De open dagen van 6–13 mei werden door bijna 25 duizend bezoekers – ruim drieduizend per dag – bezocht. 'De bezoekers waren ons zeer gunstig gezind, hun opmerkingen over het gebodene waren positief. Ik denk dat het de soort ervaring is geweest die mensen dichter bij elkaar brengt', zegt de pasgeroepen tempelpresident, Buryl McClurg.

De mater van de tempel, zijn vrouw Diane McClurg, voegt daaraan toe: 'Ik heb mensen die naar buiten kwamen, horen zeggen dat ze zich anders voelden toen ze binnen waren. En daar gaat het allemaal om – het voelen van de Geest.'

De voltooiing van de tempel bij Nashville – de tweede die in Tennessee is ingewijd in even zovele maanden – en de positieve reacties van de plaatselijke media en bezoekers vormen het bewijs van de groei van de kerk in Tennessee, waar de leden van de kerk eens hevige vervolging te verduren hadden. De laatste jaren is er in Tennessee een opleving in het zendingswerk te zien.

Op de eerste dag dat de Nashville-tempel open was, zijn er verschillende echtparen verzegeld. Velen hadden hun huwelijksdatum zo gekozen dat ze zich in de nieuwe tempel konden laten verzegelen.

FOTOGRAAF: JASON SWENSEN, MET DANK AAN *CHURCH NEWS*

De gestage groei van de kerk in de deelstaat Tabasco van Mexico in de afgelopen decennia, heeft geleid tot de bouw van de Villahermosa Tabasco-tempel.

Villahermosa Tabasco-tempel (Mexico)

De Villahermosa Tabasco-tempel is op 21 mei in vier diensten ingewijd door president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium.

'Mogen uw eeuwige oogmerken voor de zoons en dochters van Lehi in dit gewijde huis verwezenlijkt worden. Moge elke zegening van het eeuwige evangelie op hen worden uitgestort, en moge het lijden door de eeuwen heen verzacht worden door uw weldadige zorg', bad president Monson in het inwijdingsgebed.

Andere algemene autoriteiten die met president Monson deelnamen aan de inwijdingsdienst waren ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Eran A. Call van de Zeventig, president van het gebied Mexico-Zuid.

Bijna vierduizend leden bezochten de inwijdingsdiensten en ruim 10 000 mensen bezochten de tempel gedurende de open dagen van 9–13 mei.

De leden van het eerste uur in de staat Tabasco verheugen zich over de groei die zij de kerk in de laatste decennia hebben zien doormaken. Maria Elena Balbao is 43 jaar geleden lid van de kerk geworden. Zij was een van de eersten die zich in Tabasco liet dopen. 'Ik heb altijd stilletjes gehoopt op een tempel in mijn stad, maar ik had nooit gedacht dat dat werkelijkheid zou worden', zegt ze. 'Ik ben vandaag heel gelukkig. Ik ben als tempelwerkster geroepen.'

Rafael Guerra, nog een lid van het eerste uur, zegt: 'Nu zal de kerk gaan groeien in Villahermosa. Er zijn veel niet-leden naar de open dagen gekomen, en velen van hen wilden, na de rondleiding in het huis van de Heer, de zendelingenlessen volgen.'

Montréal-tempel (Québec)

De Montréal-tempel is op 4 juni in vier diensten door president Gordon B. Hinckley ingewijd.

In het inwijdingsgebed zei president Hinckley: 'Wij danken U voor de getrouwe tiendebetalers onder uw volk wereldwijd. Zij hebben dit allemaal mogelijk gemaakt. Zegen hen voor hun geloof en beloon hen voor hun toewijding. Zegen uw koninkrijk over heel de aarde, dat het zal groeien en zich zal uitbreiden en de aarde zal vullen met gerechtigheid.'

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, die van 1959–1962 werkzaam is geweest als president van de Canadese Zending, en ouderling Gary J. Coleman van de Zeventig, eerste raadgever in het gebied Noord-Amerika-Noordoost, namen ook deel aan de inwijding.

Ongeveer zesduizend leden namen deel aan de inwijdingsdiensten, onder wie tien voormalige presidenten van het zendingsgebied Montréal (Canada). Eén van die voormalige presidenten, Scott H. Taggart, is geroepen als president van de nieuwe tempel. 'Voor ons is het alsof we weer thuiskomen', zegt hij.

De open dagen van de tempel op 20 en 22–27 mei trokken bijna tienduizend bezoekers. De Montréal-tempel is de zesde tempel in Canada.

De nabijheid van de tempel zal een grote zegen zijn voor de leden hier, zei Georges Bourget, tweede raadgever in het tempelpresidium. President Bourget, die zich in 1971 liet dopen, herinnert zich de tijd dat de Engelstalige leden vierenhalve dag naar de tempel in Cardston (Alberta) reden en de Franstalige leden het vliegtuig naar de tempel in Zwitserland namen. Later kwamen er tempels in Washington D.C. en Toronto, maar zelfs toen was het nog een hele reis.

'De leden in dit gebied hebben veel op met tempels, en het is alom bekend dat we zeer getrouw zijn in tempelbezoek', zegt president Bourget. 'Ik denk dat dat een van de redenen is dat we hier nu een tempel hebben gekregen, hoewel de kerk hier relatief klein is.'

San José-tempel (Costa Rica)

De San José-tempel is op 4 juni in vier inwijdingsdiensten door president James E. Faust ingewijd. In het inwijdingsgebed vroeg hij: 'O God, onze eeuwige Vader, neem ons onder uw weldadige hoede en zegen ons, uw zoons en dochters. We zijn aan U verplicht voor alles wat we hebben en zijn. Wilt U met liefde en genade op ons neerzien. Wilt U ons verstand aanraken en onze ogen openen voor het eeuwig bestel. Wilt U ons hart beroeren met liefde voor U en uw Zoon en voor uw grote werk en koninkrijk.'

Andere algemene autoriteiten die met president Faust deelnamen aan de inwijdingsdiensten waren ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen en ouderling Lynn G. Robbins van de Zeventig, president van het gebied Midden-Amerika.

Ondanks de regen, die dagen aanhield en zelfs de sluiting van het

De Montréal-tempel zal de leden uit het oosten van Canada en delen van de Verenigde Staten ten dienste staan.

plaatselijke vliegveld tot gevolg had, konden tijdens de open dagen van 20 en 22–27 mei toch bijna 20 duizend bezoekers worden begroet, met op de laatste dag zelfs vijfduizend bezoekers. Toen zij uit de tempel kwam, zei een introducee tegen haar vriendin, die haar had uitgenodigd voor de rondleiding: 'Er is geen heiliger plaats in Costa Rica dan deze tempel.' Een andere gast merkte op: 'Zo moet het wel in de hemel zijn.' Ook de media spraken zich zeer positief uit over de open dagen.

Het hield op met regenen en de zon brak door voor de inwijding, die door ongeveer 4.000 leden werd bezocht. 'De uitdrukkingen op het gezicht van de leden die na de inwijding naar buiten kwamen, zijn met geen pen te beschrijven', zegt Douglas Rodas, pr-bestuurder in het gebied Midden-Amerika. 'De hele dag zijn er echtparen naar buiten gekomen, hand in hand, met tranen van vreugde in hun ogen.'

FOTOGRAAF: JASON SWENSEN, MET DANK AAN *CHURCH NEWS*

De San José-tempel is de 87ste tempel van de kerk die nu in gebruik is. Hij staat de heiligen in Costa Rica en Panama ten dienste.

Het doel bijna bereikt

Begin augustus zullen er 95 tempels in gebruik zijn, daarmee is men vijf tempels verwijderd van het doel om in het jaar 2000 honderd tempels in gebruik te hebben. Het doel, tweeënhalf jaar geleden aangekondigd door president Gordon B. Hinckley, was opmerkelijk als je in overweging neemt dat men 120 jaar nodig had gehad om de eerste vijftig tempels te bouwen. 'Ik ben ervan overtuigd dat velen hebben gedacht dat dit slechts een wensdroom van mij was', heeft president Hinckley bij een eerdere gelegenheid gezegd. 'Het leek geheel en al onrealistisch' ('Zegen', *De Ster*, januari 1999, blz. 104).

Maar nu, met de tempelinwijdingen die vóór het eind van het jaar nog op stapel staan, zal het schijnbaar onrealistische doel snel verwezenlijkt zijn. En met de tempels die momenteel in aanbouw zijn of zijn aangekondigd, zullen er al gauw 120 tempels in gebruik zijn.

De plannen om snel veel kleine tempels te bouwen, waardoor de zegeningen van de tempel binnen het bereik van veel meer leden komen, zijn in de aprilconferentie van 1998 door president Hinckley aangekondigd. 'Ik maak van deze gelegenheid gebruik om de hele kerk een [project] aan te kondigen in het kader waarvan er onmiddellijk zo'n dertig kleine tempels zullen worden gebouwd. (…) Ze zullen alle benodigde faciliteiten bevatten om de verordeningen van het huis des Heren beschikbaar te stellen', zei hij. 'Met dit [project] maken wij vooruitgang op een schaal die nog nooit vertoond is.' ('Tempels: de grootste zegen van het evangelie', *De Ster*, juli 1998, blz. 98.)

'En daar zal het niet bij blijven', zei president Hinckley. 'We zullen blijven door bouwen. We weten dat er zoveel locaties zijn waar ze nodig zijn om u, de getrouwe heiligen van de kerk, in staat te stellen erheen te gaan om uw eigen zegeningen te ontvangen en die zegeningen bovendien te bieden aan hen die al door de sluier van de dood zijn gegaan. We bidden dat onze leden zo leven dat ze van die tempels gebruik mogen maken.' (*De Ster*, januari 1999, blz. 105.) □

Aanvullend leerplanmateriaal in de *Liahona*

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, heeft de algemene autoriteiten, gebiedszeventigen, ring-, zendings- en districtspresidenten, en bisschoppen en gemeentepresidenten in een brief, gedateerd 1 juni 2000, erop gewezen dat bepaald leerplanmateriaal vanaf nu alleen in de *Liahona* zal verschijnen.

'Wilt u erop toezien dat leidinggevenden en leerkrachten de *Liahona* tot hun beschikking hebben zodat ze dit materiaal kunnen gebruiken?', schreef president Packer.

Het volgende leerplanmateriaal zal in de *Liahona* verschijnen:

- Op bladzijde 48 van het tijdschrift staan verwijzingen naar artikelen die ouders, leerkrachten en leidinggevenden kunnen raadplegen ter voorbereiding op het geven van een gezinsavondles of zondags-

schoolles, het uitvoeren van een andere kerktaak, of bij de individuele studie.

- 'Leringen voor onze tijd' bevat onderwerpen en bronvermeldingen die zijn uitgekozen door het Eerste Presidium voor het onderwijs in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV op de vierde zondag van elke maand. Die onderwerpen en bronvermeldingen verschijnen in de januari- en juli-uitgaven van de *Liahona*.
- De *Bronnengids voor de Aäronische priesterschap en jongevrouwen* bevat verwijzingen naar artikelen in de *Liahona* en andere bronnen, waarmee de lessen van de Aäronische priesterschap en de jongevrouwen kunnen worden uitgebreid. Deze gids komt in de januari- en juli-uitgaven van de *Liahona*.

De volgende artikelen zullen in de *Liahona* blijven verschijnen:

- De *Boodschap van het Eerste Presidium* en de *Huisbezoekboodschap* in elk uitgave van de *Liahona*, uitgezonderd de conferentie-uitgaven.
- Artikelen ter aanvulling van de schriftstudie in samenhang met de cursussen Evangelieleer.
- Materiaal voor de participatieperiode in het jeugdwerk in elke uitgave van *De Kindervriend*, met een poster in *De Kindervriend* van december.
- Een uitgebreid jaarregister op onderwerp in de decemberuitgave van de *Liahona*. □

Snelst groeiende godsdienst in de Verenigde Staten

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen blijft de snelst groeiende kerk in de Verenigde Staten, volgens de National Council of Churches. Het *2000 Yearbook of American and Canadian Churches* dat dit jaar door de raad is uitgegeven, meldt dat de kerk de afgelopen vijf jaar jaarlijks met 2,25 procent is gegroeid.

Ter vergelijking: de gemeenten van de Assemblies of God groeiden 2 procent, de rooms-katholieke kerk zag 0,75 procent groei en de Southern Baptist Convention kan bogen op 0,5 procent groei.

'We zien (...) een opmerkelijk en ongeëvenaard groeicijfer (in de mormoonse kerk)', schrijft de redacteur van het jaarboek, de eerwaarde Eileen Lindner. Deze groei komt volgens eerwaarde Lindner tot stand in een tijd waarin andere kerken geen groei zien of juist leden kwijtraken.

Het verschil zit, gelooft zij, in de programma's. 'Veel Amerikanen, en vooral wie een gezin grootbrengen, zijn op zoek naar religieuze waarden en een gemeenschap waarin men zich concentreert op goede gezinswaarden en waarin eenheid en deugd worden aangemoedigd', schrijft zij. 'Alles wat we gadeslaan van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen maakt ons duidelijk dat die kerk een doeltreffend programma voert en grote toewijding tentoonspreidt.'

De eerwaarde Lindner wilde daarmee niet de indruk wekken dat het andere geloven aan een soortgelijke toewijding ontbreekt, 'maar volgens mij is het die kerkgenootschappen niet gelukt die toewijding te vertalen in programma's die door de gemeenten en gezinnen in praktijk kunnen worden gebracht.' □

Met dank aan Church News, *20 mei 2000.*

Leden van de snelst groeiende godsdienst in de Verenigde Staten in het volledig bezette Conferentiecentrum tijdens een bijeenkomst van de algemene aprilconferentie 2000.

Extra ideeën voor de participatieperiode, oktober 2000

De volgende ideeën voor participatieperiode zijn een aanvulling op de participatieperiode (zie 'Participatieperiode' in deze uitgave). Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Laat zo uw licht schijnen' op bladzijde 8–9 van De Kindervriend *in deze uitgave.*

1. Kies boodschappen van onze profeten en apostelen uit de laatste paar Liahona's of uit de uitgave met de toespraken van de algemene conferentie. Bespreek die boodschappen met de kinderen en maak duidelijk wie welke boodschap heeft gebracht. Laat de kinderen manieren bedenken waarop ze de gegeven raad kunnen opvolgen. Speel vervolgens het door u gemaakte memory-spel. (U maakt het spel als volgt: schrijf de namen van de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen op afzonderlijke papiertjes. Of plak hun foto's op afzonderlijke papiertjes. Schrijf ook de onderwerpen van hun toespraken op afzonderlijke papiertjes.) Leg de namen of plaatjes en de onderwerpen omgekeerd door elkaar op de grond. Laat de kinderen om de beurt twee papiertjes omdraaien en de onderwerpen bij de juiste personen zoeken. Als iemand een bij elkaar passend stel heeft gevonden, laat u hem of haar vertellen wat hij of zij kan doen om de raad van die profeet op te volgen. Zing liedjes als 'Wij horen een profetenstem' (*De Kindervriend*, oktober 2000, blz. 7).

2. Leer de kinderen tijdens de participatieperiode een jeugdwerkliedje of lofzang dirigeren. Begin met een heel bekend liedje. Als de kinderen een beetje zelfvertrouwen krijgen, kiest u een ander liedje met dezelfde maatsoort uit. Maak de kinderen duidelijk dat ze door het ontwikkelen van hun talenten en vaardigheden een beter licht voor anderen kunnen zijn. Laat iemand uit de wijk of gemeente met muzikale vaardigheden komen vertellen hoe hij of zij door haar talenten gemotiveerd werd om de geboden na te leven en het evangelie aan anderen te verkondigen. Leg uit dat we het evangelie door muziek kunnen verkondigen en uitleggen. Laat in de komende maanden af en toe kinderen de liedjes dirigeren. Help ze bij de voorbereiding zodat het een positieve ervaring wordt. Als de jongens en meisjes overgaan naar de jongemannen of de jongevrouwen, zal misschien wel eens gevraagd worden om de muziek te leiden. U kunt hen nu al daarop voorbereiden.

3. *Voor kleine kinderen:* bespreek met behulp van de *Evangelieplaten* of de platen bij de jeugdwerklesboeken, met de kinderen hoe het komt dat ze een stralend licht kunnen zijn als ze de geboden onderhouden, de profeet volgen, het priesterschap eren en over het evangelie vertellen. Geef uw getuigenis dat zelfs kleine kinderen het evangelie kunnen verkondigen, het priesterschap kunnen eren en de geboden kunnen onderhouden. Praat met de ouders en leerkrachten om te weten te komen welke kinderen in het jeugdwerk een bijzonder voorbeeld zijn geweest, en vertel daar iets over. Laat ze weten dat u hun stralende licht ziet. Moedig de kinderen aan om met hun huisgenoten over het evangelie en hun getuigenis te praten.

4. Voor aanvullende hulpmiddelen zie 'Ouderling Peterson en Goliat', *De Kindervriend*, oktober 2000, blz. 4–5; 'Ouderling M. Russell Ballard,' *De Kindervriend*, oktober 2000, blz. 10–11; 'Mijn lerares had gelijk', *De Kinderster*, oktober 1999, blz. 4–5; 'Laat uw licht schijnen, *De Kinderster*, oktober 1999, blz. 6–7. □

Sarah Jane Weaver

Kerk geeft gehoor aan oproep Mongolië

Catherine Valdez (10 jaar) kon Mongolië niet op een kaart vinden en wist niets van de mensen die daar wonen. Ze wist niet dat de bewoners door de strenge winter en de droogte honger leden, en dat in Mongolië, een land waar de economie voornamelijk door de veehouderij in stand wordt gehouden, dertig procent van het vee was afgestorven.

Catherine wist alleen dat er ergens mensen waren die voedsel nodig hadden. Dat was voldoende voor het jonge lid uit de wijk Crescent Park 4 in de ring Sandy-Crescent Park (Utah). Met het hele gezin was ze op 17 mei in het magazijn voor de bisschoppen in Sandy dozen voedsel aan het inpakken voor het door droogte geteisterde land.

'Ik ben hier om het voedsel te helpen inpakken', zei Catherine. 'Ik vind het fijn om andere mensen te helpen.'

Meer dan driehonderd leden van de ringen Crescent Park en Crescent Park-Zuid hebben vrijwillig in het magazijn voor de bisschoppen gewerkt en hebben hetzelfde gezegd als de jonge Catherine – uitingen van vreugde omdat ze aan die dienstbetoonactiviteit konden deelnemen.

Na een verschrikkelijke winter, gevolgd door de ergste droogte in 60 jaar, hebben de regeringsleiders om internationale hulp gevraagd. Daarom heeft de kerk toestemming gegeven om naast de achtduizend dozen voedsel drie containers met kleding en dekens te sturen.

Leden van de ringen hebben de dozen ingepakt, die speciaal op het Mongoolse voedingspatroon waren afgestemd. Honderden jongeren en hun leiders en ouders hebben in het magazijn een lange rij gevormd om meel, melkpoeder, ingeblikte tomaten en rundvlees, rijst en andere benodigdheden in kartonnen dozen te pakken. Iedere doos van tien kilo kan een gezin van vier mensen een week lang van voedsel voorzien.

De dozen, als donatie van de kerk gestempeld, werden met vrachtwagens en vervolgens in zeecontainers naar Mongolië verscheept. Ongeveer drie weken later kwamen ze in het land aan.

Kent M. Seal, president van de ring Crescent Park, zei dat de leden blij waren dat de kerk zoveel mensen over de hele wereld helpt en dat ze graag een bijdrage wilden leveren. Hij vroeg de wijkleiders in zijn ring om honderd mensen voor dit project. Er waren echter veel meer deelnemers uit de ring. 'Het is een kans voor gezinnen om door middel van een gezellige activiteit anderen te helpen', zei hij.

Met dank aan Church News, *27 mei 2000.*

De Genealogical Society neemt deel aan het congres voor familiegeschiedenis in Frankrijk

Honderden deelnemers uit Frankrijk en de rest van Europa verdrongen zich tijdens het 24e jaarlijkse International Congress of Genealogical Science, dat van 5–7 mei in Besançon werd gehouden, bij de demonstratie van de kerk om informatie over hun familie te verzamelen.

'De leiders van het congres waren zeer enthousiast over onze presentatie en vroegen of we nog een dag langer konden blijven', zei Heidelinde Els van de afdeling public relations in het gebied Europa-West. Er waren ongeveer duizend bezoekers.

FOTO MET DANK AAN HET GEBIED EUROPA-WEST

De Genealogical Society of Utah nam deel aan een congres voor familiegeschiedenis in Besançon (Frankrijk). Veel genealogieliefhebbers zijn zich ervan bewust dat de kerk een grote databank met namen heeft.

Wijzigingen in gebiedspresidiums

Onderstaand vindt u de wijzigingen in de bezetting van de gebiedspresidiums die eerder dit jaar door het Eerste Presidium zijn bekendgemaakt en met ingang van 15 augustus zijn doorgevoerd. Alle presidiumleden hebben zitting in de quorums der Zeventig.

* *Gebiedszeventingen*

1. Noord-Amerika-Noordwest

JOHN M. MADSEN **EERSTE RAADGEVER** — F. MELVIN HAMMOND **PRESIDENT** — ROBERT K. DELLENBACH **TWEEDE RAADGEVER**

2. Noord-Amerika-Midden

MONTE J. BROUGH **EERSTE RAADGEVER** — DONALD L. STAHELI **PRESIDENT** — F. BURTON HOWARD **TWEEDE RAADGEVER**

3. Noord-Amerika-Noordoost

NEIL L. ANDERSEN **EERSTE RAADGEVER** — W. CRAIG ZWICK **PRESIDENT** — SPENCER J. CONDIE **TWEEDE RAADGEVER**

4. Noord-Amerika-Oost

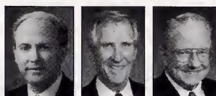
YOSHIHIKO KIKUCHI **EERSTE RAADGEVER** — SHELDON F. CHILD **PRESIDENT** — L. LIONEL KENDRICK **TWEEDE RAADGEVER**

5. Noord-Amerika-Zuidoost

GORDON T. WATTS **EERSTE RAADGEVER** — RICHARD D. ALLRED **PRESIDENT** — *J. DEVN CORNISH **TWEEDE RAADGEVER**

6. Noord-Amerika-Zuidwest

RICHARD J. MAYNES **EERSTE RAADGEVER** — REX D. PINEGAR **PRESIDENT** — HUGH W. PINNOCK **TWEEDE RAADGEVER**

7. Noord-Amerika-West

WILLIAM R. BRADFORD **EERSTE RAADGEVER** — JOHN B. DICKSON **PRESIDENT** — DIETER F. UCHTDORF **TWEEDE RAADGEVER**

8. Utah-Noord

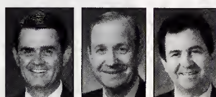
GENE R. COOK **EERSTE RAADGEVER** — CECIL O. SAMUELSON JR. **PRESIDENT** — VAUGHN J. FEATHERSTONE **TWEEDE RAADGEVER**

9. Utah-Zuid

CHARLES DIDIER **EERSTE RAADGEVER** — JOHN H. GROBERG **PRESIDENT** — DENNIS E. SIMMONS **TWEEDE RAADGEVER**

10. Mexico-Noord

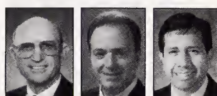
GARY J. COLEMAN **EERSTE RAADGEVER** — LYNN A. MICKELSEN **PRESIDENT** — *ADRIÁN OCHOA **TWEEDE RAADGEVER**

11. Mexico-Zuid

RICHARD H. WINKEL **EERSTE RAADGEVER** — CARL B. PRATT **PRESIDENT** — *ARMANDO GAONA **TWEEDE RAADGEVER**

12. Midden-Amerika

JERALD L. TAYLOR **EERSTE RAADGEVER** — LYNN G. ROBBINS **PRESIDENT** — *JULIO E. ALVARADO **TWEEDE RAADGEVER**

13. Zuid-Amerika-Noord

H. ALDRIDGE GILLESPIE **EERSTE RAADGEVER** — ROBERT J. WHETTEN **PRESIDENT** — *WALTER F. GONZÁLEZ **TWEEDE RAADGEVER**

14. Zuid-Amerika-West

DAVID R. STONE **EERSTE RAADGEVER** — NED B. ROUECHÉ **PRESIDENT** — *JUAN UCEDA **TWEEDE RAADGEVER**

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • OKTOBER 2000

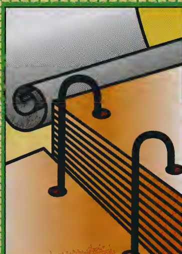
De grabbelzak met verhalen uit het Boek van Mormon

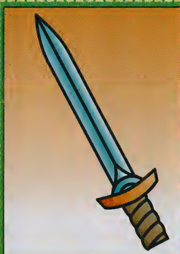

Corliss Clayton
ILLUSTRATOR: MARK ROBISON

Haal als voorbereiding op dit spel deze twee bladzijden uit het tijdschrift. Plak de plaatjes op dun karton, knip ze uit en doe ze allemaal in een kleine stevige zak. Laat de eerste speler een kaart uit de zak halen en vertellen aan welk verhaal in het Boek van Mormon dat plaatje hem of haar doet denken. Er zijn geen foute antwoorden, maar de speler moet uitleggen waarom het plaatje hem of haar aan dat bepaalde verhaal herinnert. Het plaatje van de 'leraar' kan iemand bijvoorbeeld herinneren aan Alma de jonge, Ammon of Amulek als zendelingen, aan Nephi die zijn broers onderwees, of aan een ander verhaal. Ga met het spel door totdat er tenminste één verhaal per plaatje is verteld. U kunt het spel uitbreiden door de plaatjes van De grabbelzak met verhalen uit het Oude Testament (zie *De Kinderster*, oktober 1998, blz. 13) en de plaatjes van De grabbelzak met verhalen uit het Nieuwe Testament (zie *De Kinderster*, oktober 1999, blz. 12–13) ook in de zak te doen en het spel zo met verhalen uit de Bijbel en het Boek van Mormon samen te spelen.

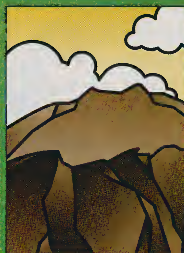

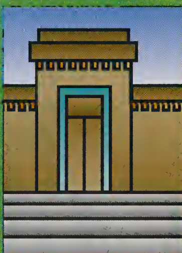

HEUVEL OF BERG

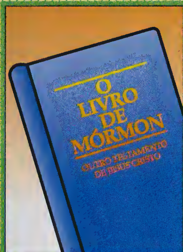

HEILIGE GEEST

JERUZALEM

KONING

TEMPEL

BOOG

BOEK VAN MORMON

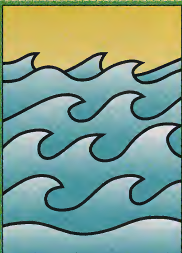

AVONDMAAL

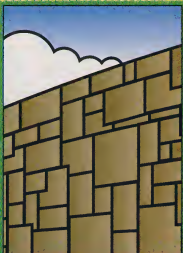

ENGEL

SCHAPEN

IJZERERTS

JEZUS CHRISTUS

WATER

MUUR

FRUIT

LIAHONA

BANIER DER VRIJHEID

TOREN

SCHIP

GEZIN

VERHAAL

OUDERLING PETERSON EN **GOLIAT**

Lois B. Housley

Ik was heel blij toen mama me vertelde dat Jaap thuis kwam eten. Hij is mijn grote broer maar toen hij klaar was met zijn middelbare school, is hij op zichzelf gaan wonen. Mijn broer Maarten is na zijn middelbare school op zending gegaan, maar Jaap gaat niet eens naar de kerk. Toch is hij een fantastische broer en ik ben dol op hem. Ik vind het heerlijk als hij met me speelt. Toen ik nog heel klein was, mocht ik altijd paardje rijden op zijn rug. Ik hing aan zijn nek en hij hield mijn benen vast, en zo renden we de tuin door. Hij snoof en steigerde als een echt paard.

Daar ben ik nu te groot voor, dus leert hij me worstelen. Toen hij vijftien was, is hij worstelkampioen van de stad geworden. Soms spelen we samen voetbal en soms zitten we samen te praten. Ik zag ernaar uit dat hij kwam en een nachtje bleef logeren, want ik wilde dat hij me hielp met het bouwen van een modelraceauto. Jaap is erg handig en ik maak graag samen iets met hem.

Ik hielp mama met tafeldekken zodat de tijd sneller voorbij zou gaan. Terwijl ik de messen en vorken neerlegde, viel me iets op. 'Hé mam, er staan te veel borden op tafel', zei ik.

'Nee schat. Jaap komt vanavond, maar de zendelingen komen ook.'

'De zendelingen!' schreeuwde ik en gooide de laatste vork neer. 'Waarom moeten de zendelingen komen, nu Jaap komt? Ik wil Jaap voor mijzelf hebben. Ik wil dat het een bijzondere avond wordt.'

Mama keek me verbaasd aan. 'Het kan toch wel een bijzondere avond worden', zei ze vriendelijk. 'De zendelingen zijn aardige jongemannen. Ik weet zeker dat je ze graag mag.'

Ja, dat dacht zíj! Hoe kon Jaap met mij spelen en knutselen als de zendelingen hier waren? Ik wist zeker dat hij heel beleefd zou zijn en met hen zou gaan praten.

Tegen de tijd dat Jaap kwam, was ik boos. Hij merkte wel dat ik niet gelukkig was, maar ik keek wel uit om hem te vertellen waarom dat zo was. Mama en papa

ILLUSTRATOR: DICK BROWN

zouden erg teleurgesteld zijn als ik tegen hem over de zendelingen klaagde. Ze wilden niets liever dan dat hij terug naar de kerk zou komen. Dat wilde ik ook graag, maar ik verwachtte niet dat de hele avond met de zendelingen praten daartoe zou leiden.

Toen de zendelingen eraan kwamen, had mama het eten net klaar, dus gingen we aan tafel. Het was heel gezellig. Mama had gelijk — de zendelingen waren fijne kerels. Ze zaten grappen te maken met Jaap en deden allebei net alsof ze verbaasd waren, toen ze hoorden dat Jaap veel geworsteld had. Jaap is niet alleen mijn grote broer omdat hij ouder is dan ik, maar ook omdat hij *groot* is — lang, sterk en breed.

Aan het eind van de maaltijd zat iedereen te lachen. En toen gebeurde het. Ouderling Blair vroeg of ze nog een geestelijke boodschap mochten brengen en samen konden bidden voordat ze naar hun volgende afspraak gingen. *Dit betekent het einde van het feest,* dacht ik teleurgesteld. *Jaap helpt me vandaag niet meer met mijn modelauto. Hij gaat ervandoor voordat iemand de kans krijgt om over godsdienst te praten.*

Ik verwachtte dat hij op zou staan en zou zeggen dat hij niet langer kon blijven. Maar dat gebeurde niet. Langzaam keek ik op. Hij zat er nog en keek naar ouderling Blair die in zijn Boek van Mormon bladerde. Toen ouderling Blair gevonden had wat hij zocht, las hij een paar verzen voor. Vervolgens stelde hij Jaap enkele vragen. Mama en papa keken tegelijkertijd bezorgd en hoopvol. Jaap beantwoordde iedere vraag met een soort grapje. Hij was gebleven omdat hij plezier had gehad met de zendelingen en nu bleef hij lolletjes maken al waren de zendelingen serieus.

Plotseling had ouderling Peterson, de kleine, dunne, Jaap door. 'Jaap,' zei hij en keek hem in de ogen, 'geloof je in Jezus Christus?'

Toen veranderde alles. Jaap keek ouderling Peterson ook aan en, in plaats van een grapje te maken, zei hij heel zachtjes: 'Ja.'

'Waarom maak je dan belachelijk wat wij zeggen?' vroeg ouderling Peterson.

Ik keek naar mama. Ze had tranen in haar ogen. Papa ook. *Wat is er met ze aan de hand?* vroeg ik mij af. Waren ze overstuur vanwege Jaap of door de zendelingen?

Jaap en ouderling Peterson praatten verder. Ouderling Peterson stelde hem vragen en Jaap gaf hem eerlijke antwoorden. Tenslotte zei ouderling Peterson: 'Jaap, wanneer ben je voor het laatst in de kerk geweest?' Jaap haalde zijn schouders op en keek vragend naar mama en papa, maar die schudden allebei hun hoofd. Ze wisten het ook niet meer.

Ik wist het nog wel. Niet de datum, maar wel hoe blij ik me had gevoeld dat ik naast hem zat. Trots dat ik zijn broer was, blij dat ik met hem kon zingen, zelfs al was hij niet zo'n goede zanger. Ik wilde dat zeggen, maar plotseling voelde ik een brok in mijn keel en ik wist niet of ik kon praten.

'Jaap,' vroeg ouderling Peterson, 'ga je zondag met ons naar de kerk?'

Jaap keek naar zijn handen. Ik kon zijn gezicht niet zien, maar we zagen allemaal zijn hoofd langzaam op en neer gaan. De brok in mijn keel werd groter en nu had ik ook tranen in mijn ogen. Iedereen huilde, maar allemaal met een glimlach.

Toen ik weer naar ouderling Peterson en Jaap keek, zag ik geen mager zendelingetje en een grote worstelkampioen. Ik zag David en Goliat. David had deze dag tot een succes gemaakt omdat hij de Geest van de Heer bij zich had. Daarom zaten we allemaal te huilen: we konden die Geest voelen en dat was fijn.

Ik houd veel van mijn broer Jaap, maar op dat moment wilde ik net als ouderling Peterson zijn. Ik wilde de Heer bij mij hebben, en ik denk dat Jaap dat ook wilde. Mama had gelijk gehad. Het was een bijzondere avond geworden. Ik had David vol vertrouwen in gevecht met Goliat zien gaan. Gelukkig hadden ze allebei gewonnen! □

WIJ HOREN EEN PROFETENSTEM

Resoluut ♩ = 84–100

1. Wij ho - ren een pro - fe - ten - stem en ho - ren zo de Heer.
2. Eens ho - ren al - le vol - ke - ren het gods- woord uit zijn mond.
3. Ho - san - na! Laat ons lof - ge - zang ver - rij - zen tot Gods troon;

Met zach - te drang spoort hij ons aan te le - ven naar Gods leer.
Hoe snel spoedt zijn ge - tui - ge - nis de he - le we - reld rond!
zijn o - pen - baar - der wijst de weg naar 's he - mels eeuw' - ge kroon.

De Hei - land o - pen - baart zijn wil aan zijn ge - ko - zen knecht,
De heil' - ge bood - schap die hij brengt, komt al - tijd o - ver - een
O we - reld, hoor! Een zie - ner spreekt; sla acht op zijn ge - bod.

op - dat de mens de vreug - de vindt die voor hem is weg - ge - legd.
met 't woord van el - ke man van God uit het he - den en 't ver - leên.
Hij is het die de sleu - tels draagt van het pries - ter - schap van God.

Tekst: naar Marylou Cunningham Leavitt (1928–)
Muziek: Darwin K. Wolford (1936–)

Leer en Verbonden 1:38; 68:4
Leer en Verbonden 112:30–32

ILLUSTRATOR: DILLEEN MARSH

PARTICIPATIEPERIODE

Laat zo uw licht schijnen

Ann Jamison

ILLUSTRATOR: THOMAS S. CHILD

'Laat zo uw licht schijnen voor de mensen, opdat zij uw goede werken zien en uw Vader, die in de hemelen is, verheerlijken' (Matteüs 5:16).

Mitchell (11 jaar) had de eerste prijs gewonnen in een kunstwedstrijd met als thema 'Red de regenwouden'. Als prijs kreeg hij voor hem en zijn moeder een reis naar het regenwoud in Brazilië cadeau. Op die reis zag hij een heleboel interessante insecten, dieren, planten en bomen. Hij beklom een toren en hoorde zijn eigen echo toen hij boven de toppen van de bomen zong.

Toen ze terugkwamen van de reis, woonden ze een diner voor alle deelnemers aan de wedstrijd bij. Iemand had Mitchell in het regenwoud horen zingen en vroeg of hij bij het diner ook wilde zingen. 'O, nee!' zei hij. Hij was verlegen bij zoveel mensen.

Toen sommige mensen tijdens het diner hoorden dat Mitchell en zijn huisgenoten lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren, vroeg iemand: 'Mormonen zijn niet christelijk, hè?' Mitchells moeder verzekerde iedereen gauw dat heiligen der laatste dagen wel degelijk christelijk zijn. Ze legde uit dat de naam van de Heiland deel uitmaakt van de naam van de kerk.

Toen Mitchell al die vragen hoorde, veranderde hij van gedachten en besloot toch te zingen. Hij stond op en zong:

Ik voel uw liefde, Heer;
dat maakt mij warm van binnen.
U bent ook heel dichtbij,
in alles wat ik doe.

Ik geef heel mijn hart aan U,
denk elke dag aan U.
Ik voel uw liefde, Heer;
dat maakt mij warm van binnen.
(*Kinderliedjes*, blz. 42)

Na het horen van dat liedje twijfelde niemand er meer aan of Mitchell van de Heiland hield en christelijk was. Michell had zijn licht laten schijnen.

Zelfs nu je nog jong bent, kun je je licht laten schijnen. Je kunt geloof in Jezus Christus hebben. Je kunt tot je hemelse Vader bidden. Je kunt de boodschap van het evangelie brengen door een vriend te zijn. Je kunt je getuigenis zelfs zingen, net zoals Mitchell! Als je je licht laat schijnen, kom je je doopverbond na.

Instructies

Het doel van dit spel is een vriend in het licht te brengen. Tijdens het spel zul je allerlei belangrijke manieren ontdekken

START

waarop je je licht kunt laten schijnen.

Plak deze twee bladzijden op dik papier. Knip de kaartjes uit en leg ze op de kop. Iedere speler zet voor zichzelf en voor een vriendje of vriendinnetje een pionnetje (dat kan een knoop of een steentje zijn) op het 'Start'-vakje. De spelers nemen om de beurt een kaartje, lezen voor wat erop staat, en verschuiven dan de pionnetjes van zichzelf en hun vriend(innet)je volgens het aantal vakjes dat op het kaartje staat. Als een speler op een licht terechtkomt, mag hij allebei de pionnetjes nog een vakje vooruitschuiven. Ga door met het spel totdat alle spelers met hun vriend(innet)jes het grote licht hebben bereikt.

Ideeën voor de participatieperiode

1. Vraag vier of vijf leden in de wijk om van hun ervaringen met het priesterschap te vertellen en uit te leggen wat ze van het priesterschap vinden. Laat bijvoorbeeld een teruggekeerde zendeling een zendingservaring vertellen; laat een priesterschapsleider praten over het dragen en eren van het priesterschap; laat een zuster vertellen hoe het priesterschap haar tot zegen is; laat een lid van de bisschap of het gemeentepresidium over zijn roeping spreken; en laat een priester vertellen hoe het is om het avondmaal te mogen zegenen. Verdeel de kinderen in groepjes en laat ze van spreker te spreker gaan. Als ze weer allemaal bij elkaar zijn, vraagt u hun wat ze hebben geleerd.

2. Vraag de kinderen wat ze kunnen doen om een zendeling te zijn. Praat over eerlijkheid, behulpzaamheid aan hun buren, hartelijkheid naar kinderen die buitengesloten worden, vriend(innet)jes meenemen naar het jeugdwerk, enzovoort. Laat de kinderen bij iedere suggestie een 'levend schilderij' vormen dat het genoemde idee voorstelt. Laat ze ook liedjes of lofzangen zingen die bij hun ideeën passen. Wijs ze erop dat wij allemaal lid van de kerk zijn dankzij een zendeling. Stel voor dat ze hun ouders vragen hoe het familielid dat als eerste lid van de kerk werd, van het evangelie had gehoord. Besluit met uw getuigenis. □

Knip op de stippellijnen

Als iemand op school iets heel goed doet, maak je hem of haar een compliment. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je nodigt een vriend(innet)je uit voor een jeugdwerkactiviteit. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Je helpt een oude buurvrouw. Ga 4 plaatsen VOORUIT.

Je zegt iets aardigs over iemand als de anderen onaardig zijn. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je gaat in het speeltuintje voor je beurt. Ga 3 plaatsen TERUG.

Je spreekt om 4 uur met iemand af. Je bent keurig op tijd. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je houdt je mond als iemand anders de schuld krijgt voor iets wat jij gedaan hebt. Ga 4 plaatsen TERUG.

Je ziet dat iemand buitengesloten wordt en vraagt hem of haar bij het overblijven naast je te komen zitten. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je brengt je nieuwe buren een cadeautje. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Je vraagt een paar nieuwe kinderen om bij je te komen spelen. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Je roddelt of kletst niet over anderen. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je spreekt af met een vriendje. Dan belt een ander vriendje. Nu ga je met hem spelen. Ga 2 plaatsen TERUG.

Je gooit snoeppapiertjes uit het raam van de bus. Ga 3 plaatsen TERUG.

Je zegt 'alsjeblieft' en 'dankjewel'. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Je helpt je huisgenoten bij het schoonhouden van huis en tuin. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Jij en je huisgenoten doen mee aan een schoonmaakproject in jullie buurt. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je vertelt een vriend(innet)je over een wijk- of gemeenteactiviteit en nodigt hem of haar ervoor uit. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Samen met je huisgenoten nodig je een ander gezin uit voor een gezinsavond. Ga 2 plaatsen VOORUIT.

Je zet je muziek veel te hard zodat de buren er last van hebben. Ga 4 plaatsen TERUG.

Je mag met een wedstrijd het team uitkiezen en je kiest iemand die bijna nooit wordt gekozen. Ga 3 plaatsen VOORUIT.

Je laat je speelgoed zo liggen dat mensen erover kunnen struikelen. Ga 2 plaatsen TERUG.

Je leent een stuk speelgoed van een vriendje en geeft het niet meer terug. Ga 3 plaatsen TERUG.

Ouderling M. Russell Ballard

van het Quorum der Twaalf Apostelen
Uit een interview van Jan U. Pinborough

Ik was tien jaar toen mijn grootvader, ouderling Melvin J. Ballard (1873–1939), stierf. Opa Ballard was apostel en ik had begrepen dat hij een groot zendeling was geweest.

Toen mijn oma haar eerste kind verwachtte, werd opa Ballard op zending in de Verenigde Staten geroepen. Hij werd naar het midden van het land gezonden. Daar verzorgde hij de muziek op zendingsbijeenkomsten waar broeder B. H. Roberts, broeder George Pyper en hij het evangelie verkondigden. Toen broeder Roberts en broeder Pyper naar Salt Lake City terugkeerden, bleef hij alleen in Illinois achter. Hij was ontmoedigd en eenzaam. Hij miste zijn vrouw en zijn eerste zoon — mijn vader — die na zijn vertrek geboren was. Toen ontdekte hij de lofzang 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt' (lofzang 179). Hij had een prachtige diepe stem en zong dat lied vaak.

Toen hij lid werd van het Quorum der Twaalf Apostelen, kreeg hij de leiding over het muziekcomité van de kerk. Toen het Engelse lofzangenboek in 1927 opnieuw zou worden uitgegeven, zorgde hij dat 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt' er ook in kwam. Ik vind dat dat lied van al onze lofzangen het sterkst een zendingsboodschap heeft. Het heeft op mij evenveel invloed gehad als op mijn grootvader. Mijn verlangen om te gaan waarheen de Heer mij ook zendt, heeft me naar bijna alle delen van de wereld geleid. Als algemeen autoriteit ben ik naar Afrika, Azië, Europa, Zuid-Amerika, de Verenigde Staten, Canada en Rusland geweest. Mijn belofte om een zendeling te zijn heeft mij echt voorbereid om de Heer mijn hele leven te dienen.

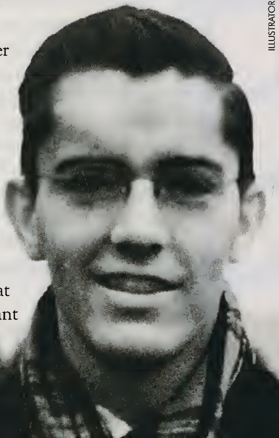
Als kind was ik een beetje verlegen maar toch wilde ik heel graag een zendeling zijn omdat ik wist dat mijn grootvader dat graag wilde. Ik wist dat mijn vader en moeder dat ook graag wilden. Toen ik eenmaal oud genoeg was, popelde ik om op die manier te dienen.

Er is geen tijd in mijn leven die mij meer heeft voorbereid op mijn huidige roeping als algemeen autoriteit dan mijn eigen zending. Van 1948 tot 1950 vervulde ik een zending in Groot-Brittannië. Engeland, Wales, Schotland en Ierland waren toen allemaal samen één zendingsgebied. De kerk had het op de Britse eilanden na de Tweede Wereldoorlog moeilijk gehad en we heropenden het gebied nu voor zendingswerk. We klopten overal aan en deelden brochures uit.

Als zendeling kun je niet lang verlegen blijven. Bijeenkomsten op straat waren toen een heel goede manier om zendingswerk te doen. We zetten op de markt of op een pleintje een spreekgestoelte klaar, zongen wat lofzangen, gaven ons getuigenis en beantwoordden vragen.

Op mijn tweede dag in Engeland deed ik voor het eerst mee aan zo'n bijeenkomst in het Hyde Park in Londen. Er waren zes zendelingen en onze zendingspresident, president Selvoy J. Boyer. President Boyer vroeg twee zendeling om te spreken. Ik was een van hen.

Onderweg naar het spreekgestoelte zei president Boyer tegen me: 'Ouderling Ballard, verkondig het evangelie.' Ik koos snel het onderwerp 'doop' en vertelde alles wat ik erover wist in ongeveer dertig seconden. Dat was een leerzame ervaring want

ILLUSTRATOR: ROBERT A. MCKAY

opeens besefte ik hoeveel ik niet wist. Het drong tot mij door dat ik heel veel zou moeten studeren.

Tijdens die zending ging ik begrijpen hoe belangrijk het heilsplan is. Ik wist dat we de waarheid en de Schriften hadden, dus vond ik het niet eng om mijn getuigenis in het openbaar te geven. Ik ging begrijpen dat onze Vader in de hemel alles wat Hij heeft aan zijn getrouwe kinderen wil geven.

Door een zending te vervullen kunnen we onze liefde voor onze hemelse Vader goed laten zien. Ik vind het heel belangrijk dat jongens en meisjes sparen voor hun zending. Jongelui die aan hun zending meebetalen, zijn betere zendelingen. Ik zeg overal waar ik kom tegen de jonge mensen dat ze, als ze geld verdienen, eerst hun tiende apart moeten leggen, dan veertig procent in hun zendingsfonds moeten doen en tenslotte vijftig procent moeten gebruiken.

Als ik terug kon gaan in de tijd en mijn leven over kon doen, zou ik veel eerder beginnen me voor te bereiden op een zending. Ik zou de verhalen uit de Schriften lezen. Ik zou de Schriften dagelijks met mijn huisgenoten lezen. Ik zou in het jeugdwerk beter opletten. Ik zou al in mijn jeugd echt de tijd nemen om de boodschap van de herstelling te leren begrijpen. □

Links: Ouderling Ballard op zending in Groot-Brittannië. _Onder:_ Ouderling Hoague, ouderling Ballard en ouderling Young. _Rechts:_ Ouderling Ballard predikt tijdens een bijeenkomst op straat.

JEZUS ALS KIND

ILLUSTRATOR: PAUL MANN

Jezus groeide op in het stadje Nazaret. Hij leerde veel en 'werd krachtig (. . .) en de genade Gods was op Hem.'

Lucas 2:39–40

Toen Jezus twaalf jaar was, ging Hij met Jozef en Maria en een grote groep mensen naar een feest in Jeruzalem. Ze bleven daar een paar dagen.

Lucas 2:41–43

Toen Jozef en Maria weer op weg naar huis gingen, wisten ze niet dat Jezus in Jeruzalem achter gebleven was. Ze dachten dat Hij met zijn vrienden terug naar Nazaret liep.

Lucas 2:43–44

Ze zochten Hem maar konden Hem niet vinden. Niemand wist waar Hij was, dus gingen Jozef en Maria terug naar Jeruzalem. Daar zochten ze drie dagen lang naar Jezus. Ze waren bedroefd.

Lucas 2:44–46

Tenslotte vonden ze Hem in de tempel, in gesprek met enkele leraren. De leraren stelden Hem vragen en Hij beantwoordde die. De leraren waren verbaasd dat Hij de antwoorden kende.

Lucas 2:46–47; BJS, Lucas 2:46

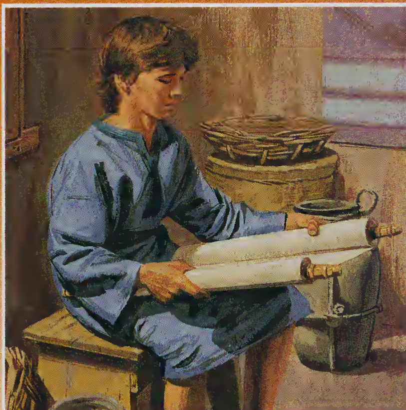
Maria zei tegen Jezus dat ze zich zorgen over Hem hadden gemaakt. Jezus antwoordde dat Hij het werk van zijn Vader aan het doen was — Gods werk. Jozef en Maria begrepen het niet.

Lucas 2:48–50

Jezus ging met Jozef en Maria mee naar Nazaret, en gehoorzaamde hun.

Lucas 2:51

Jezus kwam steeds meer te weten van het werk van zijn hemelse Vader.

Lucas 2:52

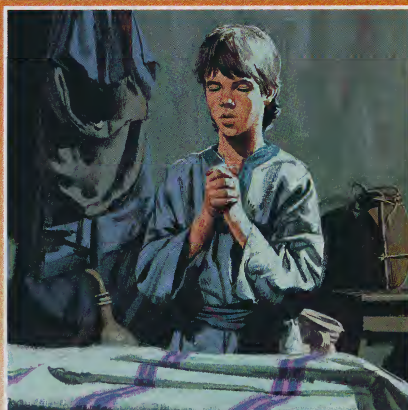
Hij werd groot en sterk.

Lucas 2:52

De mensen hielden van Hem. Hij deed wat God wilde.

Lucas 2:52

En God hield van Hem.

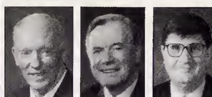
Lucas 2:52

24. Europa-Noord

RONALD A. RASBAND **EERSTE RAADGEVER** | W. ROLFE KERR **PRESIDENT** | *JOHN MAXWELL **TWEEDE RAADGEVER**

26. Europa-Oost

DOUGLAS L. CALLISTER **EERSTE RAADGEVER** | WAYNE M. HANCOCK **PRESIDENT** | *WOLFGANG H. PAUL **TWEEDE RAADGEVER**

27. Azie-Noord

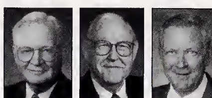
E. RAY BATEMAN **EERSTE RAADGEVER** | L. EDWARD BROWN **PRESIDENT** | DONALD L. HALLSTROM **TWEEDE RAADGEVER**

25. Europa-West

D. LEE TOBLER **EERSTE RAADGEVER** | JOHN K. CARMACK **PRESIDENT** | HAROLD G. HILLAM **TWEEDE RAADGEVER**

28. Azië

RICHARD E. COOK **EERSTE RAADGEVER** | CREE-L KOFFORD **PRESIDENT** | H. BRYAN RICHARDS **TWEEDE RAADGEVER**

15. Brazilië-Noord

ROBERT S. WOOD **EERSTE RAADGEVER** | CLAUDIO R. M. COSTA **PRESIDENT** | DARWIN B. CHRISTENSON **TWEEDE RAADGEVER**

16. Brazilië-Zuid

ATHOS M. AMORÍM **EERSTE RAADGEVER** | J. KENT JOLLEY **PRESIDENT** | ADHEMAR DAMIANI **TWEEDE RAADGEVER**

18. Zuid-Amerika-Zuid

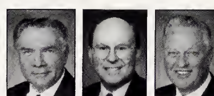
KEITH CROCKETT **EERSTE RAADGEVER** | JAY E. JENSEN **PRESIDENT** | *CLAUDIO D. ZIVIC **TWEEDE RAADGEVER**

20. Afrika-Zuidoost

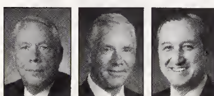
ROBERT C. OAKS **EERSTE RAADGEVER** | RAY H. WOOD **PRESIDENT** | *CHRISTOFFEL GOLDEN JR. **TWEEDE RAADGEVER**

22. Oceanië

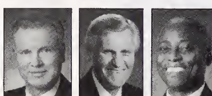
RONALD T. HALVERSON **EERSTE RAADGEVER** | QUENTIN L. COOK **PRESIDENT** | EARL M. MONSON **TWEEDE RAADGEVER**

17. Chili

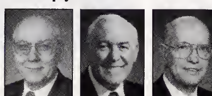
STEPHEN B. OVESON **EERSTE RAADGEVER** | DALE E. MILLER **PRESIDENT** | *JOHN A. HARRIS **TWEEDE RAADGEVER**

19. Afrika-West

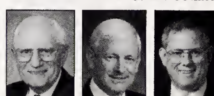
H. BRUCE STUCKI **EERSTE RAADGEVER** | GLENN L. PACE **PRESIDENT** | *EMMANUEL O. OPARE SR. **TWEEDE RAADGEVER**

21. Filipijnen

MERRILL C. OAKS **EERSTE RAADGEVER** | DUANE B. GERRARD **PRESIDENT** | ANGEL ABREA **TWEEDE RAADGEVER**

23. Australië en Nieuw-Zeeland

VAL R. CHRISTENSEN **EERSTE RAADGEVER** | KENNETH JOHNSON **PRESIDENT** | *VICTOR D. CAVE **TWEEDE RAADGEVER**

De Genealogical Society of Utah nam deel met een demonstratie van de website van FamilySearch en de nieuwste software, zoals het Pedigree Resource File en de Vital Records Index.

Een groep van elf vrijwilligers, waaronder drie van het centrum voor familiegeschiedenis in Besançon, drie zendelingechtparen en verscheidene mormoonse congresdeelnemers, hielpen de bezoekers bij het zoeken naar familiehistorische informatie op een van de vijf computers. De bezoekers kregen ook een uitgebreide expositie op vier panelen te zien over het werk dat de kerk op het gebied van familiehistorisch onderzoek verricht. Het centrum voor familiegeschiedenis in Besançon, dat deel van de ring Genève uitmaakt, ligt vlakbij de grens van Duitsland en Zwitserland.

Jean-Pierre Massela en Jan Slier, de voornaamste organisatoren van de presentatie van de Genealogical Society, zeiden dat hun inspanningen door de vele dankbetuigingen van de bezoekers beloond waren. Tijdens een van de presentaties begon een man in het publiek te applaudisseren en zei: 'Ik wil u alleen maar bedanken. Door middel van (...) een goed georganiseerde mormoonse groep heb ik familieleden gevonden waar ik al veertien jaar naar op zoek was.'

Met dank aan Church News, *27 mei 2000.*

Indonesisch echtpaar in eigen land op zending

Toen ze nadachten over de zegeningen die ze tijdens hun vijf jaar als lid van de kerk hadden ontvangen, stelden Edward Adolf Meulemans en zijn vrouw Adelina uit Jakarta vast hoe ze het best hun dankbaarheid konden tonen – door een voltijdzending te vervullen. Ze zijn naar het zendingsgebied Jakarta geroepen en zijn in januari naar het opleidingsinstituut voor zendelingen gegaan, in afwachting van hun eerste werkzaamheden op het eiland Java. Ze kennen dat gebied erg goed omdat ze daar in de jaren zestig drie jaar gewoond hebben. Ze spreken vloeiend Javaans, Indonesisch, Nederlands, Engels en Duits. Ze hebben allebei Indonesische en Duitse voorouders.

Hun beslissing om op zending te gaan werd op een avond vorig jaar genomen toen broeder Meulemans, die met pensioen was, zich afvroeg: 'Wat kunnen wij voor de Heer doen, na alles wat Hij ons gegeven heeft?' Toen kreeg hij de ingeving: 'Waarom ga je niet op zending?'

Hij besprak deze vraag met zijn vrouw en ze gingen samen in gebed. Hun antwoord luidde: 'Gewoon doen.' Hun beslissing om op zending te gaan werd veel sneller genomen dan hun beslissing om lid van de kerk te worden.

De ouders en zus van broeder Meulemans, die in Pasadena (Californië) wonen, waren in de jaren zeventig lid van de kerk geworden. Zij vertelden hem toen over de kerk, en later opnieuw, toen zij hem in Indonesië bezochten. Van 1978 tot 1980 werkte het echtpaar Meulemans in Nederland en maakten ze plannen om naar Pasadena te emigreren om bij hun familie te zijn. De emigratie naar de Verenigde Staten ging niet door, waarna ze naar Indonesië terugkeerden.

FOTO MET DANK AAN *CHURCH NEWS*

Ritschy Adelina en Edward Adolf Meulemans.

Broeder Meulemans bezocht verscheidene malen de kerk en luisterde naar de zendelingen toen hij in 1987 zijn familie in Pasadena bezocht, maar werd ook toen geen lid van de kerk. Uiteindelijk bracht een bezoek aan Pasadena voor een familiereünie in 1994 verandering. Toen hij in Jakarta terugkeerde, ging hij onmiddellijk naar het zendingskantoor om meer over het evangelie te weten te komen. Hij kreeg zes zendelingenlessen in zes dagen. Hij vroeg niet aan zijn vrouw of zij de lessen wilde bijwonen, omdat hij vond dat ze eerst zelf interesse moest tonen. Tegen de tijd dat hij alle lessen had gehad, nam zij contact op met het zendingskantoor om zelf de zendelingenlessen te ontvangen. Hij liet zich in december 1994 dopen; zijn vrouw werd enige tijd later gedoopt.

Broeder en zuster Meulemans, die één dochter en vijf kleinkinderen hebben, zijn actief lid in de gemeente Jakarta-Zuid, in het district Jakarta.

Met dank aan Church News, *20 mei 2000.*

Honderdste kerkgebouw in Uruguay ingewijd

De gemeente El Real, in het district Colonia (Uruguay), is opgebloeid na de succesvolle open dagen en de andere activiteiten ter gelegenheid van de inwijding van haar eerste kerkgebouw, het honderdste in Uruguay. Voor de inwijding hebben kennissen en omwonenden het nieuwe gebouw kunnen bezichtigen en iets over het plan van onze hemelse Vader kunnen leren. □

Wijk Haarlem houdt bazaar voor Nepalees weeshuis

Op 24 juni jongstleden stonden om negen uur 's morgens de eersten al voor de deur te dringen. Ze moesten nog even geduld hebben, maar om half tien ging de bazaar open en stormde men op de koopjes af – kleding, huisraad, serviesgoed, meubels, drinken en versnaperingen, elektronische apparatuur, speelgoed, diverse gloednieuwe artikelen, en dat alles tegen bodemprijzen.

De opbrengst was voor het weeshuis Asha Ashram in Nepal. De 79 kinderen daar hebben rugzakjes nodig om hun schoolboeken in te doen, en dankzij de inspanning van veel wijkleden van Haarlem, de medewerking van een aantal bedrijven en de kooplust van het publiek krijgen zij niet alleen allemaal hun eigen rugzakje, maar daarin ook nog een pen, een potlood, een blocnoteje en nog wat andere bruikbare zaken.

Zelfs na aftrek van de kosten was de opbrengst zo'n enorme meevaller dat, in overleg met de stichting 'Hulp aan weeskinderen in Nepal' en de Franse moederorganisatie, nog een aantal andere zaken zal worden aangeschaft waaraan het weeshuis dringend behoefte heeft.

De voorbereiding heeft veel zweetdruppels gekost, maar niet alleen het weeshuis ziet de resultaten van de bazaar: de leden van de wijk Haarlem hebben weer eens ouderwets het eenheidsgevoel ervaren. Het was een hartverwarmend project dat met enthousiasme door de hele wijk gedragen is.

Inlichtingen over de stichting Hulp aan weeskinderen in Nepal kunt u inwinnen bij de voorzitter, Kea Onstein, telefoon: 023-544 25 87. □

M. P. M. van Adrichem-de Jong

Daar is het allemaal om begonnen: kinderen van het weeshuis Asha Ashram.

Enthousiaste medewerkers tijdens de bazaar in Haarlem.

Terrein in Zoetermeer is nu gereed voor tempelbouw

Slechts enkele weken heeft het geduurd, de sloop van het voormalige kerkgebouw van de gemeente Zoetermeer. De bouw van een tempel op dezelfde plaats zal aanzienlijk meer tijd in beslag nemen; zelfs de directe voorbereiding daarvan kost al enkele maanden. Begin juli waren de laatste restanten van het oude gebouw van het terrein verwijderd, en bij verschijning van deze aflevering van 'Kerknieuws' zou het steken van de eerste spade al kunnen zijn gebeurd. Een verslag van die plechtigheid hopen we in de een van de volgende afleveringen te kunnen plaatsen.

Intussen wordt er ook al veel verder gedacht: de ring Den Haag heeft comités georganiseerd die alles voorbereiden wat er dient te gebeuren tijdens de bouw, bij het open huis en uiteindelijk, als het gebouw voltooid is en het open huis heeft plaatsgevonden, bij de inwijding van de tempel. Medewerkers van het vertaalbureau van de kerk hebben al maandenlang extra werk aan de vertaling van de aanwijzingen voor de vele functionarissen die bij de bouw, het open huis en de inwijding betrokken zijn.

Zo worden de leden, ook tot ver buiten Zoetermeer, betrokken bij die grootse gebeurtenis die vorig jaar is aangekondigd en langzamerhand werkelijkheid wordt: de komst van een tempel voor de leden in Nederland en België. □

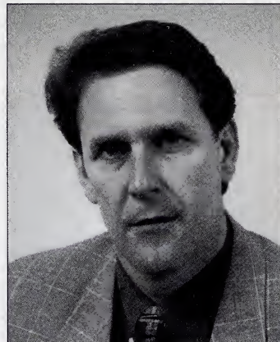
Al na enkele dagen was niet veel meer dan een geraamte van het kerkgebouw te herkennen.

KORT NIEUWS

Nieuwe bisschop voor wijk Utrecht

Nieuwe bisschop voor wijk Utrecht Op 11 juni jl. is broeder Henk van Dam aangesteld als bisschop van de wijk Utrecht.

Hij volgt hiermee broeder Henri Tenthof van Noorden op. Ten tijde van zijn roeping (die plaatsvond tijdens een bezoek aan de Frankfurt-tempel) was broeder Van Dam president van de ringzending en hogeraadslid in de ring Rotterdam, en sinds kort ook jongemannenpresident in de wijk Utrecht. In de maatschappij is bisschop Van Dam actief met twee eigen ondernemingen, waarvan hij er een aan het afbouwen is om meer tijd aan zijn roeping te kunnen besteden. Zijn vrouw en hij hebben vier kinderen. De raadgevers van bisschop Van Dam zijn de broeders Gerard Dongen en Ruud Otto.

Bisschop Van Dam.

Eerste kerkgebouw in Bulgarije

Nadat de leden van de kerk in Bulgarije jarenlang bijeen waren gekomen in dikwijls koude of vieze (gehuurde) zalen, is in de Bulgaarse hoofdstad Sofia het eerste kerkge-

bouw in dat land in gebruik genomen. Op 18 juni is het ingewijd door ouderling Charles Didier. De leden van vier gemeentes in en rond Sofia waren voor die gelegenheid bij elkaar gekomen. Dat gebeurde bijna tien jaar na het begin van het zendingswerk in Bulgarije, op 1 juli 1990; toen waren nog maar zo'n vijftig leden in het hele land.

Jan Lingen ontvangt prijs voor bewerking lofzang

In de jaarlijkse internationale wedstrijd voor kerkmuziek is dit jaar een tweede prijs ('Award of Merit') toegekend aan Jan A.W. Lingen uit de gemeente Hengelo. Broeder Lingen, die een groot aantal composities voor allerlei instrumenten op zijn naam heeft staan en ook verschillende bewerkingen van lofzangen heeft gemaakt, ontving deze prijs voor zijn bewerking van 'Uw Geest, o Heer' (lofzang 109) voor gemengd koor en orgel. Deze bewerking is tijdens een ringconferentie in Apeldoorn gezongen door het ringkoor, uiteraard met Jan Lingen aan het orgel.

FOTO: SISCA BROEKMAN

Jan Lingen, hier als begeleider van het Concertkoor Moroni tijdens een concert in Almere, ondervindt ook veel belangstelling voor zijn composities en bewerkingen.

Bijzondere waardering voor liedtekst van Rita Schooltink

Rita Schooltink, muziekleidster van de gemeente Hengelo, heeft voor de derde maal deelgenomen aan de internationale wedstrijd voor kerkmuziek. Evenals vorig jaar kreeg ze een eervolle vermelding, deze keer in de categorie teksten van lofzangen. Als enige Europese wist zij zich in deze categorie te onderscheiden, en wel met haar gedicht 'In het huis des Heren'. Zuster Schooltink heeft intussen een groot aantal liederen geschreven; bij de meeste liederen maakte ze zelf de melodie.

Talloze gelukwensen bij 90ste verjaardag president Hinckley

Op 23 juni vierde president Gordon B. Hinckley zijn 90ste verjaardag. Hij ontving gelukwensen uit alle werelddelen, en artikelen in dagbladen en tijdschriften – waarvan vele geschreven door niet-leden – prezen zijn warme persoonlijkheid, zijn geestdrift en zijn gevoel voor humor.

Op de avond van president Hinckley's verjaardag gaf het Mormoons Tabernakelkoor een concert in het Conferentiecentrum van de kerk, waaraan werd meegewerkt door diverse leden die om hun muzikale prestaties bekendstaan, variërend van de gospelzangeres Gladys Knight tot broeders die als solist zijn opgetreden bij vooraanstaande operagezelschappen. Een reportage van deze feestelijke avond zal tijdens de algemene conferentie, d.w.z. op 7 en/of 8 oktober, via de satelliet worden uitgezonden.

Ricks College wordt BYU-Idaho

Op 21 juni maakte president Hinckley een belangrijke wijziging bekend voor Ricks College, na de Brigham Young University de bekendste instelling van de kerk voor wetenschap en beroepsonderwijs.

De studenten aan Ricks College krijgen binnen afzienbare tijd een uitgebreider studieprogramma. De hogeschool wordt daarmee een universiteit, en zal in de toekomst bekendstaan als Brigham Young University-Idaho.

Berichten nog steeds welkom

De nieuwsredacteur van de *Liahona* nodigt u uit om berichten in te zenden over bijzondere activiteiten in uw ring, wijk of gemeente (liefst met een paar foto's).

Als u geen tijd hebt om een uitvoerig artikel te schrijven, kunt u ook wat u het belangrijkst vindt, telefonisch (05 46 - 86 59 84) of via de fax (05 46 - 86 92 15) doorgeven. Bij lange artikelen die met behulp van de computer zijn geschreven, wordt het op prijs gesteld als u de elektronische versie (het WordPerfect-, Word- of WordPad-bestand) op een diskette stuurt of via e-mail (voorlopig nog naar het adres *fheijdemann@netscape.net).*

Als u foto's instuurt, denk dan aan het risico van beschadiging (goed verpakken) en vermeld a.u.b. van elke foto wie of wat erop staat. Doe dat echter niet door met een pen of stift op de foto te schrijven (de inkt gaat er vaak doorheen), en als u er een briefje bij doet, bevestig dat dan *niet* aan de foto met plakband, nietjes of paperclips.

Naast verslagen zijn ook aankondigingen van activiteiten welkom. Als ze te laat binnenkomen om in de gedrukte editie te plaatsen, worden die berichten toegevoegd aan de Kerknieuws-pagina's op internet (www.liahona.nl). □

Zoetermeer 'in the mood'

Terwijl op enkele honderden meters afstand sloophamers de Zoetermeerse kerk met de grond gelijk maakten om plaats te maken voor de tempel, vond op 28 juni jl., in het lokale Best Western Hotel, een swingende avond plaats, die werd verzorgd door het jazzensemble Synthesis.

Synthesis wordt gevormd door een 17-tal studenten van de Brigham Young University en staat onder de bezielende artistieke leiding van Ray Smith. De groep heeft inmiddels haar sporen in de jazzwereld verdiend en is een graag geziene gast op jazzfestivals. Zo speelden ze in 1995 nog op het North Sea Jazz Festival in Den Haag. De afgelopen zomer leidde de Europese tournee ook weer door vele landen en langs vele festivals, waaronder optredens op de Expo 2000 in Hannover. Het spits werd echter afgebeten in Zoetermeer, wat tevens het enige optreden in Nederland was.

Tot grote opluchting van de organisatoren had het Nederlandse voetbalelftal zich voor de halve finale van een dag later geplaatst, waardoor de afgehuurde zaal met zo'n 120 toeschouwers lekker vol zat. Om deze volle zaal op een zomeravond ook nog eens aan het swingen te krijgen, bleek geen probleem voor de enthousiaste muzikanten. Of het nu de 'gouwe ouwen' van Count Basie en Glen Miller waren, de meer eigentijdse jazz of zelfs latin-achtige sambaklanken – het klonk allemaal perfect. En dan is anderhalf uur zó voorbij.

Er waren na afloop louter vrolijke gezichten, sommigen weliswaar ietwat dovig, maar velen ook zo enthousiast dat ze zelfs enkele muzikanten mee naar huis namen. De volgende morgen vertrok de groep om acht uur richting Brussel, nadat er eerst nog een kort bezoek aan het bouwterrein van de tempel was gebracht. De enige constatering daar kon slechts zijn dat er in het kerkgebouw totaal geen muziek meer zat (later op de avond bleek

De jazzband Synthesis speelt in Zoetermeer.

dat ook voor Oranje te gelden...).

In deze voor de gemeente Zoetermeer toch wel vreemde week was het plezierig om met elkaar, met omwonenden en vele andere gasten, op feestelijke wijze een tijdperk af te sluiten en een nieuw en spannend tijdperk 'in te blazen'. Bedankt, Synthesis!

Edward Moolenburgh

Nawoord

Na het optreden in 1999 van de American Folk Dancers (afkomstig van Ricks College) was dit de tweede keer dat we in Zoetermeer konden genieten van de enorme (culturele) talenten van een groep die afkomstig is van een van de onderwijsinstellingen van de kerk. Er zijn, zoals wellicht bekend, nog veel meer groepen op het gebied van zang, dans en muziek die regelmatig op tournee in Europa komen.

Misschien zouden we daar vaker gebruik van moeten maken. Heeft u vragen over welke groepen er zijn en wat er eventueel te realiseren is, dan kunt u altijd contact met mij opnemen (Edward Moolenburgh, tel. 079-3617061). □

Public relations in Nederland

Het begon allemaal in 1984 met de radio-uitzendingen, een maal per vier weken. Het waren uitzendingen over onderwerpen van algemeen maatschappelijk belang, in de trant van 'The Spoken Word from Temple Square'. Na de uitzending konden luisteraars per telefoon napraten. Het programma heeft elf jaar bestaan. Meer dan duizend cassettebandjes met elk zes uitzendingen zijn verspreid onder geïnteresseerde luisteraars in Nederland en België. Het heeft in beide landen geleid tot onderzoekers die zich hebben laten dopen.

In 1987 werd broeder C.R. Kirschbaum door broeder J.P Jongkees (destijds regionaal vertegenwoordiger) aangesteld om pionierswerk te doen op het gebied van Public Communications; al snel zou dat public relations gaan heten. Deze roeping was uniek in West-Europa. Zijn eerste taak was om contactpersonen te zoeken bij de media. Hij bezocht de nationale kranten, radio- en tv-maatschappijen. Hiermee kreeg de kerk naamsbekendheid en konden misverstanden worden voorkomen. De behoefte aan informatief materiaal groeide, en broeder Kirschbaum ontwierp expositiepanelen voor evenementen zoals een open huis. In 1990 maakte hij zelf een videopresentatie, genaamd 'Kennismaking met de kerk ... '. Ook de informatiebrochure met een afbeelding van het Boek van Mormon en de Bijbel in één hand (zie Ezechiël 37:19) is door hem ontworpen. Door uitnodigingen om iets over de kerk te vertellen voor Rotaryclubs, de Maatschappij tot Nut van het Algemeen en andere verenigingen, kreeg hij steeds meer ervaring in het goed, volledig, maar vrijblijvend informeren. In zijn gehoor zaten vaak professoren en predikanten.

Begin 1996 werd ingespeeld op het fenomeen beurzen. Professioneel materiaal voor tentoonstellingen werd aangeschaft. In de ring Den Haag werden folders en affiches ontworpen en gedrukt. Deelname aan beurzen en de organisatie van beurzen op het gebied van gezin en genealogie hadden de warme belangstelling van broeder Kirschbaum.

Langzamerhand kwamen er verzoeken om interviews voor krant (NRC), radio en tv (VPRO). Met de rust en het overwicht hem eigen, trachtte hij in begrijpelijke taal te vertellen over de kracht van geloof, openbaring en het belang van dienstbaar zijn, thuis en daarbuiten.

Doordat er meerdere personen in de ringen werden vrijgemaakt voor pr-functies, ontstond de noodzaak om een handboek te vertalen, hetgeen broeder Kirschbaum eigenhandig deed. Tijdens kwartaalbijeenkomsten gaf hij zijn kennis door.

Een van zijn laatste activiteiten was het verzamelen van 50 veelvoorkomende misvattingen c.q. vragen over de kerk en het schrijven van een antwoord daarop. Dit werkje werd als informatiemateriaal gezonden aan ongeveer 130 professoren theologie, aan bibliotheken van universiteiten met een theologische faculteit en hogescholen met een opleiding godsdienstdocent, en aan radio- en tv-omroepen.

Veel van zijn initiatieven (de videoband, de informatiebrochure, het perspakket, enz.) werden vroeg of laat gevolgd door een officiële uitgave van de kerk. Zo is er inmiddels een informatievideo *(Schets van geloof)*, een informatiebrochure en een informatiepakket voor de pers. Je kunt dus rustig stellen dat broeder Kirschbaum zijn tijd steeds een paar jaar vooruit was, waardoor de grond al geploegd was als er materiaal uit Salt Lake City

kwam. Heel veel tijd en moeite gingen ook zitten in het krijgen en onderhouden van een goed adressenbestand en het verwerken van de post, inclusief vragen voor scripties en het reageren op onjuiste berichten.

Zowel in zijn werk als ingenieur als in zijn kerkroeping in de public relations is het zelfstandig uitdenken van een oplossing voor een gesignaleerd probleem altijd zijn kracht geweest. Hij volgde hierin de werkwijze die in Leer en Verbonden 9:8–9 beschreven is, op de voet. Wanneer hij bevestiging van de Geest had ontvangen, kon niets hem meer tegenhouden.

In april van dit jaar is broeder Kirschbaum in Salt Lake City gehuldigd door broeder Bruce Olsen, het hoofd van de Public Affairs Worldwide ('public affairs' heet 'public relations' in Nederland). Hij ontving toen, heel passend, een beeldje van een pioniersgroep.

Na 16 jaar inspanning achtte de Heer het tijd om een ander deze herculestaak over te laten nemen. We wensen de scheidende en komende pr-functionaris, broeder C.R. Kirschbaum en broeder C. Bos, veel vreugde in hun nieuwe roeping. □

Michael Vis

In het zendingsveld

■ BELGIË

Bubi en Ans Oppermann / Marlies 't Hoen
Mission belge de Bruxelles
87, Blvd. Brand Whitlock
B-1200 Brussel

■ DUITSLAND

Jeannette Kleijweg
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Adriana Jacoba van Biemen-Davidse
Frankfurt-tempel
Talstrasse 10, Postfach 1440
D-61381 Friedrichsdorf

■ ENGELAND

Justin Bijkerk
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds, Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

Jared van Hensen van Uningen
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

Jim Ruiter
England Birmingham Mission
185 Penns Lane
Sutton Coldsfield
West Midlands
B76 8JU, Engeland

Hellen van Oudheusden
England Bristol Mission
Southfield House
2 Southfield Road
Westbury-on-Trym, Bristol
BS9 3BH, Engeland

■ FRANKRIJK

Mirjam Bos
Mission française de Paris
23, rue du Onze Novembre
F-78110 Le Vesinet

Joey van Boekel
Mission française de Bordeaux
67, rue Furtado
F-33800 Bordeaux

■ GRIEKENLAND

Michael Stekkinger
Zendingsgebied Athene
Eleftherotrias 9
Kifissia 14563
Athene, Griekenland

■ OOSTENRIJK

Petra Verhaegen
Österreich-Mission Wien
Fuerganggasse 4
A–1190 Wien

■ SCHOTLAND

Paddy Panhuyzen / Robert Panhuyzen / Alexander Noot
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland

■ VERENIGDE STATEN

Ruben van Impelen
Utah Salt Lake City Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City
Utah 84106, USA

Pauline Dee
Utica New York Mission
P.O. Box 220
New Hartford, NY 13413-0220
USA

■ WEST-INDIË

Azad Nazir
Koosstraat 6
Paramaribo
Suriname

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
South Africa Cape Town Mission
P.O. Box 217
Howard Place
7450 Cape Town
Republiek Zuid-Afrika

■ ZWITSERLAND / FRANKRIJK

Harmjan de Jonge
Mission suisse de Genève
8 Chemin William Barbey
CH-1292 Chambésy (GE)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pasfoto! Stuur die gegevens naar:

Nieuwsredactie Liahona, Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken! Als je naar een zendingsgebied gaat dat nog niet op deze pagina voorkomt, stuur dan a.u.b. ook het adres van het zendingskantoor.

20990 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

'DE MACHT DER GODDELIJKHEID OPENBAART ZICH'

We ontvangen onmetelijke zegeningen door de macht van het priesterschap. Omdat het priesterschap op aarde is, kan God ons leiden door middel van levende profeten en plaatselijke leiders van de kerk. Omdat de priesterschapsverordeningen ons ter beschikking staan, 'openbaart zich de macht der goddelijkheid' in ons leven (LV 84:20).

WAT IS HET PRIESTERSCHAP?

Het priesterschap is het gezag dat God overgedragen heeft aan mannelijke leden van de kerk die het waardig zijn om in zijn naam te handelen. De Heiland heeft dat gezag aan zijn vroegere apostelen verleend. Met de dood van de apostelen en de daarop volgende afval, werd het priesterschap van de aarde weggenomen tot 1829, toen het door herrezen personen hersteld werd door het aan de profeet Joseph Smith en de zijnen te verlenen. (Zie LV 13; 27:12.)

Het Aäronisch priesterschap 'geeft macht om in uiterlijke verordeningen te bedienen', zoals het avondmaal en de doop (LV 107:14). Het Melchizedeks priesterschap omvat 'de sleutels van alle geestelijke zegeningen der kerk' (LV 107:18). Door middel van het Melchizedeks priesterschap wordt de gave van de Heilige Geest gegeven. En door dat priesterschap staan ons de tempelverordeningen en vele andere zegeningen ter beschikking.

President Brigham Young (1801–1877) heeft het priesterschap omschreven als 'een volmaakt systeem van bestuur, van wetten en verordeningen' dat 'de mensheid [kan] verlossen van alle kwaad dat de mensen nu kwelt.' Zowel in tijd als in eeuwigheid werkzaam, is het 'de wet (...) waardoor werelden ontstaan en bevolkt worden' en 'waardoor wij voorbereid kunnen worden om (...) bij onze Vader en God [te] komen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 125–126.)

HOE KUNNEN WIJ DEELHEBBEN AAN DE ZEGENINGEN VAN HET PRIESTERSCHAP?

Mary Ellen Smoot, algemeen ZHV-presidente, heeft gezegd dat een van de doelen van de ZHV is dat we volledig deelhebben aan de zegeningen van het priesterschap. (Zie 'Met het oog op deze tijd', *De Ster*, januari 1989, blz. 90.) Die zegeningen zijn onder andere de doop, de gave van de Heilige Geest, het avondmaal, de tempelverordeningen, patriarchale zegens, vaderlijke zegens, zalvingen en zegens van troost. Echtgenoten, vaders, huisonderwijzers, leiders van wijken en gemeenten en andere priesterschapsdragers kunnen priesterschapszegens geven.

María Isabel Parra de Uribe uit de wijk Villas de La Hacienda in de ring Mexico-Stad-Tepalcapa, vertelt over een gebeurtenis die velen die een zalving gevraagd hebben, bekend voor zal komen. Toen ze vijf maanden zwanger was, kreeg ze veel pijn. Onderzoek toonde aan dat ze onmiddellijk geopereerd moest worden en er werd haar gezegd dat ze de baby zou kunnen verliezen.

'Mijn man en ik waren in de war', zegt ze. 'We wisten niet of ik me moest laten opereren of niet. We besloten God te vragen of een operatie de juiste keuze was. Toen we gebeden hadden, voelden we ons rustig en kalm.

'Terwijl ik wachtte tot ik naar de operatiekamer werd gebracht, gaf mijn man me een zegen. Toen hij daarmee klaar was, voelden we ons niet alleen rustig, maar wisten we ook zeker dat de baby het zou overleven.

'Toen ik van de operatiekamer kwam, zei een verpleegster: "Alles is in orde. Het gaat prima met uw baby." Ik glimlachte en besefte: *Dat wist ik al.*'

De macht der goddelijkheid had zich in haar leven geopenbaard. □

ILLUSTRATOR: SHERI LYNN BOYER DOTY

Wees niet bevreesd, geloof alleen

President Gordon B. Hinckley

Het is niet aan ons om te twijfelen of om bang te zijn. Wij zijn in de gelegenheid om te geloven en te handelen.

De Heer die de storm tot bedaren bracht, staat nog steeds aan het roer, en de toekomst ziet er stralend en niet angstaanjagend uit.

We leven in zo'n fantastische tijd. Er is iets dramatisch aan het einde van een eeuw, van een volle honderd jaar. Er is iets echt ontzagwekkends aan het einde van een millennium, een volle duizend jaar.

Twee millennia zijn voorbijgegaan sinds de Meester op aarde was. In de eerste duizend jaar na zijn geboorte was de wereld totaal anders dan nu. Het was hoofdzakelijk een periode van intellectuele duisternis, van weinig gemakken, van mensen die voortstrompelden in primitieve onwetendheid. Toen kwam de periode van de verlichting, en nu, en schijnbaar in de tijd van een dag, hebben we nog eens tien eeuwen afgesloten.

We kunnen ons zó dankbaar voelen. Terwijl ik dit schrijf, vlieg ik met een snelheid van 960 kilometer per uur op een hoogte van 11.900 meter boven de aarde. Zojuist heb ik een goede maaltijd gehad. De lucht boven de wolken is kalm. Dit is een tijdperk van wonderen. Het is een tijdperk van wetenschappelijke wonderen. De computer, Internet, e-mail en honderd andere zaken in verband met de communicatie zijn ons toegevoegd om snel en gemakkelijk met elkaar te spreken.

EEN FANTASTISCHE TIJD

En belangrijker is nog dat dit de bedeling van de volheid der tijden is die in de Schriften voorzegd is. Wij leven in deze luisterrijke tijd waarin het evangelie van Jezus Christus in al zijn zuiverheid op aarde hersteld is. Zijn kerk is teruggekomen om zijn volk tot zegen te zijn. Het doek van het verleden is opengeschoven. Nieuw licht en nieuwe inzichten zijn door goddelijke openbaring tot ons gekomen. Op de een of andere manier lijken wij, van alle kinderen van onze Vader die op aarde geweest zijn, het meeste geluk te hebben.

Dit is een tijd waarin de Heer tot ons gesproken heeft: 'Indien gij acht geeft alles te doen, wat Ik u ook gebied, zal Ik, de Here, alle wraak en toorn van u afwenden, en de poorten der hel zullen u niet overweldigen' (LV 98:22). Denk eens na over die woorden. Ze gelden voor jullie en voor mij. Aan ieder van ons heeft Hij een belofte gedaan. Het is zijn belofte, en Hij kan Zich aan zijn belofte houden. Ik getuig tot jullie dat Hij dat doet.

Verder heeft Hij in een openbaring gezegd: 'Een groot en wonderbaar werk is op het punt onder de

TED HENNINGER, DE STORM WORDT TOT BEDAREN GEBRACHT

mensenkinderen voort te komen' (LV 6:1). Dat was voordat de kerk georganiseerd was. Het ging over de tijd dat het Boek van Mormon tevoorschijn kwam, in april 1829.

'Ziet, het veld is alreeds wit om te oogsten; laat daarom eenieder die wenst te maaien, zijn sikkel met alle macht inslaan en maaien zolang het dag is, opdat hij voor zijn ziel eeuwige zaligheid in het koninkrijk Gods moge verwerven. (. . .) Daarom, indien gij Mij zult bidden, zult gij ontvangen; indien gij zult kloppen, zal u worden opengedaan' (LV 6:3, 5). Dat zijn de beginverzen van die belangrijke openbaring, en laten we nu de slotverzen lezen.

'Vreest daarom niet, kleine kudde; doet goed; laat aarde en hel tegen u samenspannen, want indien gij op mijn rots zijt gebouwd, kunnen zij u niet overweldigen. (. . .) Blikt tot Mij op bij iedere gedachte; twijfelt niet, vreest niet' (LV 6:34, 36).

Als heiligen der laatste dagen is het niet aan ons om te twijfelen of bang te zijn. Wij kunnen geloven en handelen.

WEES NIET BEVREESD, GELOOF ALLEEN

Toen ik 66 jaar geleden op zending ging, gaf mijn vader me een kaart. Daarop had hij vijf woorden geschreven die de Heer gesproken had toen Hij het nieuws hoorde van de dood van de dochter van Jaïrus: 'Wees niet bevreesd, geloof alleen' (Lucas 8:50).

Nu we het derde millennium na Christus zijn ingegaan, kan ik geen betere raad bedenken dan die welke in deze uitspraak vervat is.

Wees niet bevreesd; geloof alleen.

Geloof in God, de Vader van ons allen. We zijn kinderen van Hem en Hij houdt van ons. Hij stelt belang in ons. Hij bekommert zich om ons. Hij wil dat het beste in ons naar boven komt. Hij wil dat we iets van ons leven maken. Hij wil dat we recht door zee, betrouwbaar, eerlijk, open, rein en fatsoenlijk zijn. Ik geloof dat Hij ons wil zegenen. Als wij dusdanig leven dat we zijn zegeningen waardig zijn, zal Hij ons zegenen en zullen we door het kwaad van de wereld niet in verwarring raken.

Geloof in de Heer Jezus Christus, de Zoon van God die op aarde gekomen is om de mensheid te redden. Hij is onze Heiland en Verlosser. Hij was de Zoon van een sterfelijke moeder en een goddelijke, eeuwige Vader. We bidden in zijn naam. Door zijn zoenoffer verkrijgen we vergeving van onze zonden. We hebben de zekerheid van de opstanding, en als we zijn voorbeeld volgen, kunnen we verhoogd worden.

Geloof in jezelf en in je vermogen om iets te doen wat de moeite waard is. God heeft je je verstand, je geest en je lichaam gegeven waarmee je jouw werk kunt doen. Je hebt een enorm potentieel. Je hoeft geen genie te zijn om iets waardevols in de wereld te doen. Het meeste werk in de wereld wordt gedaan door gewone mensen die geleerd hebben op een ongewone manier te werken. Dat maakt heel veel uit. Heb zelfvertrouwen, wees positief, met een glimlach op je gezicht, en je zult merken dat de mensen van je houden en dat ze je respecteren. 'Wees trouw aan uzelf,' schreef William Shakespeare (1564–1616), 'En daaruit volgt vanzelfsprekend, zoals de nacht volgt op de dag, dat u tegen niemand onoprecht kunt zijn.' (*Hamlet*, eerste bedrijf, derde toneel, regel 78–80.)

Geloof in de macht en de grootsheid van het gebed. De Heer beantwoordt onze gebeden. Ik weet dat. Ik heb dat steeds weer zien gebeuren. Door gebed komen we in contact met God. Het is een gelegenheid om met Hem te spreken, Hem te bedanken voor zijn schitterende zegeningen en om Hem te vragen om leiding en bescherming op onze weg door het leven. Dit grootse werk dat zich over de aarde verspreidt, heeft zijn oorsprong in het gebed van een jongen. Hij had in hun familiebijbel gelezen: 'Indien echter iemand van u in wijsheid te kort schiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden. Maar hij moet bidden in geloof, in geen enkel

Ik vind jullie de beste jonge mensen die er ooit geweest zijn. Jullie hebben geloof. Jullie bidden. Jullie kennen de Heer en houden van Hem. Hij rekent op jullie.

BOVEN: FOTO-ILLUSTRATOR: DAVID MCDONALD

opzicht twijfelende, want wie twijfelt, gelijkt op een golf der zee, die door de wind aangedreven en opgejaagd wordt' (Jakobus 1:5–6). Dat is de belofte. Is er ergens in de wereld een mooiere belofte te vinden?

Geloof in goedheid, mijn dierbare jonge vrienden en vriendinnen. Er is zoveel kwaad in deze wereld. Het lijkt wel of het zich overal voordoet — op de televisie, in tijdschriften, in videofilms. Ga niet naar onfatsoenlijke videofilms zitten kijken. Doe dat niet. Ze brengen je niets goeds. Ze zullen je schaden. Je kunt verslaafd raken aan die zaken, en ze zullen je vernietigen. Ik heb dat met veel mensen zien gebeuren. Geloof in goedheid. Temidden van groot kwaad is er zoveel goeds in de wereld. Jij hebt de verantwoordelijkheid om het goede te volgen. 'Kies toch goed als [je] voor een keus gesteld wordt' (lofzang 162). Geloven in goedheid, schoonheid en waarheid heeft iets moois en opbouwends.

Geloof in een opleiding. Je hebt van de Heer zelf een gebod gekregen. Hij heeft gezegd: 'Zoekt wetenschap, ja, door studie alsmede door geloof' (LV 88:118).

Ik verwacht niet dat jullie allemaal een universiteitsgraad halen. Maar wel vraag ik jullie dringend, met alle kracht die ik heb, om een opleiding te volgen waarmee je je voorbereidt om waardevolle dingen in de wereld te doen. De wereld zal je belonen voor je bekwaamheden. Als je een eerlijk en bekwaam werker bent, zul je jezelf en de kerk eer aandoen. Dit is de belangrijke tijd waarin je je moet voorbereiden. Dit is de periode waarin je je moet oefenen voor de wereld vol wedijver waarmee je straks te maken krijgt.

DIT IS DE TIJD

Wees niet bevreesd; geloof alleen. Dit is een tijd waarin je bindende beslissingen neemt. Dit is een tijd waarin je je normen moet vaststellen, waardoor je op de juiste koers blijft en waardoor je nu en in de komende jaren gelukkig zult zijn. Denk eraan: goddeloosheid maakt niet gelukkig. Zonde maakt niet gelukkig. Ongehoorzaamheid maakt niet gelukkig. Ingaan tegen de leringen van de kerk maakt niet gelukkig.

Jullie zijn fantastische jongemannen en jongevrouwen. Ik vind jullie de beste jonge mensen die er ooit geweest zijn. Jullie hebben geloof. Jullie bidden. Jullie kennen de Heer en houden van Hem. Hij rekent op jullie. Jullie zijn heel belangrijk. Ieder van jullie is kostbaar. Als een van jullie het spoor bijster raakt, is de kerk zoveel zwakker. Als je een leven leidt in overeenstemming met het evangelie, is de kerk zoveel sterker. Ga voort, doe wat goed is, leef goed en verheug je in het geluk dat de Heer voor je in petto heeft.

God, onze eeuwige Vader, leeft. Jij en ik weten dat allebei. Jezus Christus is de Zoon van God en de Verlosser van de wereld. Het Boek van Mormon is waar. Het priesterschap is op aarde met alle macht, gezag en sleutels die daartoe behoren. Jullie weten dat net zo goed als ik.

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is waar. Haar doel is te zorgen dat we gelukkig worden, dat we een gelukkig leven leiden. (Zie 2 Nephi 5:27.)

God zegene jullie, mijn dierbare bondgenoten in dit belangrijke werk. □

'En wij leefden gelukkig'

Toen hij het beloofde land had bereikt, nam Nephi zijn gezin en anderen mee de wildernis in, weg van zijn twistzieke en ongelovige broers. Daar werkten zij hard om een nieuwe beschaving op te bouwen. Ondanks alle problemen waren de Nephieten tevreden. Nephi schreef eenvoudigweg: 'En wij leefden gelukkig' (2 Nephi 5:27). ❦ We willen allemaal graag gelukkig zijn. Maar sommige mensen weten niet hoe ze gelukkig kunnen worden. Ze denken dat geluk van materiële bezittingen of een financieel onafhankelijk leven afhangt. Profeten van God blijven verkondigen dat geluk uit het nemen van de juiste beslissingen voortkomt. President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, legt uit: 'Zowel geluk als ongeluk [hebben we] zelf in de hand (. . .). Onze zoektocht naar geluk is grotendeels afhankelijk van de mate van rechtschapenheid die wij bereiken, de mate van onzelfzuchtigheid die wij bereiken, wat voor en hoeveel dienstbetoon wij verlenen, en de innerlijke vrede die wij genieten.' ('Onze zoektocht naar geluk', *Liahona*, oktober 2000, blz. 2, 8.) ❦ Uit de verhalen op de volgende bladzijden blijkt dat de leden die de raad van de profeten hebben opgevolgd, waar geluk hebben gevonden.

HEINRICH HOFMANN, *CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING* (DETAIL). ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

Een visgerecht

Hildo Rosillo Flores

Als lid van de hoge raad van de ring Piura-Midden (Peru), was ik gevraagd om tijdens een avondmaalsdienst die ik bijwoonde, te spreken over naastenliefde, de reine liefde van Christus. Tijdens mijn toespraak noemde ik het verslag in het Nieuwe Testament van de rijke man die aan Jezus vroeg: 'Goede Meester, wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?' Ik legde nadruk op het volgende gedeelte van het antwoord van de Heer: 'Nog één ding komt gij te kort: verkoop alles wat gij bezit, en verdeel het onder de armen, en gij zult een schat hebben in de hemelen, en kom hier, volg Mij' (Lucas 18:18, 22).

Ik was ook onder de indruk van Jezus' belofte dat Hij de mensen zal belonen die aan de armen geven, en dat Hij naastenliefde beschouwt alsof die aan Hem betoond wordt: 'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest' (Matteüs 25:35).

Toen ik een aantal maanden na die toespraak honger had, ging ik naar een eetkraampje waar een van onze leden werkte. Ik bestelde een Peruaans visgerecht dat met citroen wordt bereid. Toen ik zat te eten, merkte ik dat er een man achter me stond. Ik draaide me om en zag een oude man, in een oud, maar schoon kostuum en met een wollen muts op. Hij had een witte baard en liep met een stok.

Hij zei niets en ik at verder. Maar plotseling kwam de volgende

De oude man keek naar me toen ik zat te eten. Toen ik aan mijn toespraken dacht, vroeg ik me af of hij misschien iets wilde eten.

gedachte bij me op: *Wat voor zegen kun je verwachten als je je eigen leringen niet toepast?* Ik dacht aan mijn toespraken en keek weer naar de oude man. 'Wilt u misschien iets eten?'

Hij zei niets, maar hij bleef naar me kijken. Ik wist zeker dat ik hem nog nooit eerder had gezien, en ik ging verder met eten.

Na een aantal seconden sprak hij: 'Kunt u me wat geld geven om te eten?'

'Veel mensen zouden het geld gebruiken om drank te kopen', antwoordde ik. 'Maar ik wil best wel iets te eten voor u kopen.'

Even later zei hij: 'Dat is goed.' Dus bestelde ik een bord eten voor hem.

De oude man ging aan een ander tafeltje zitten en kreeg zijn eten. Toen ik klaar was met eten, betaalde ik voor hem en voor mij. Ik vroeg me af of ik hem gedag moest zeggen, maar hij zat zo van zijn visgerecht te genieten dat hij niet eens naar me keek. Dus ging ik op weg naar huis.

Ik had mijn eerste stap nog niet gezet, of ik kreeg een duidelijke, doordringende indruk van hemelse dankbaarheid voor wat ik had gedaan. De indruk was zo sterk dat mijn ogen zich vulden met tranen van vreugde. Ik dacht aan de woorden: 'Want Ik heb honger geleden, en gij hebt Mij te eten gegeven. Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven. Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest.'

Toen ik thuiskwam, ging ik naar mijn slaapkamer en knielde ik in gebed neer. Ik bedankte God voor zijn alomvattende liefde.

Had ik het verkeerd beoordeeld?

Blaine K. Gehring

Ik kwam op zaterdagochtend vroeg bij de Tabernakel in Salt Lake City aan voor de algemene conferentie. Als zaalwacht moest ik er zijn voordat de deuren om 6 uur voor de eerste bijeenkomst opengingen. De meeste plaatsen waren om 7 uur bezet, maar er waren hier en daar nog wat plaatsen open. Vaak werden deze zitplaatsen bezet door bezoekers aan Temple Square, die binnenkwamen zonder precies te weten wat er gaande was. Ze droegen meestal vrijetijdskleding en gingen vaak weer weg omdat ze zich niet op hun plaats voelden.

Ik kan me echter nog een jongeman herinneren die naar mijn gedeelte onder het zuidelijke balkon werd gestuurd. Ik had nog één open plaats op de bovenste rij. Toen hij dichterbij kwam, zag ik dat hij hier niet speciaal voor de conferentie was. Hij droeg een armoedig flanellen shirt en een gekreukelde broek. Zijn haar was niet gekamd en het leek wel of het dagenlang niet was gewassen. Hij rook ook sterk naar tabak.

Toen ik hem had begroet en hem zijn plaats had gewezen, kreeg ik

Toen ik hem zijn plaats had gewezen, kreeg ik onmiddellijk blijken van afkeuring van de mensen die in zijn buurt zaten.

onmiddellijk verscheidene blikken en andere van afkeuring van mensen die in zijn buurt zaten. Het was duidelijk dat zij hier waren om naar de boodschappen van de algemene autoriteiten te luisteren en niet blij waren dat ze urenlang de geur van tabak moesten inademen. Ik dacht bij mezelf, *Hij zal wel snel beseffen wat er hier gaande is en vertrekken. Dan kunnen deze mensen zich ontspannen en van de conferentie genieten.* Er gingen vijftien minuten voorbij, toen twintig. De bijeenkomst zou bijna beginnen. Toen de lichten werden gedimd, besefte ik dat deze jongeman niet weg zou gaan, en ik kreeg medelijden met de mensen om hem heen.

Tijdens de bijeenkomst keek ik naar de jongeman. Hij luisterde aandachtiger dan veel mensen om hem heen. Anderen knikkebolden bij het dommelen. Hij zat geconcentreerd naar ieder woord te luisteren. Iedere boodschap werd verslonden door een hongerige ziel die naar geestelijk voedsel op zoek was.

Wat me het meest aangreep was toen de aanwezigen opstonden om de slotlofzang te zingen, 'Gods Geest brandt in 't harte' (lofzang 2). De jongeman stond ook op. Hij zong alle coupletten mee, zonder boek of papier, en sloeg geen woord over. Toen hij zong, stroomden de tranen over zijn wangen. O, *wat heb ik deze jongeman verkeerd beoordeeld*, dacht ik. Hij wist precies waarom hij daar was. En hij was geraakt door dezelfde Geest die hem naar de conferentie had geleid. Anderen zagen het ook, en aan de uitdrukking op hun gezicht kon ik zien dat zij zich net als ik schaamden.

De belangrijkste les die ik tijdens die conferentiebijeenkomst heb geleerd, was niet van de gezalfden des Heren afkomstig, maar van een onaanzienlijke jongeman die op zoek was naar iets wat hij had verloren. Ik leerde dat ik anderen niet moet oordelen, en dat de lessen die we in onze jeugd hebben geleerd door de Heilige Geest kunnen worden aangewakkerd.

Roep die zendelingen

Ortensia Greco Conte

In 1972 besloten mijn man, Giuseppe, en ik om met ons jonge gezin vanuit ons geboorteland Italië naar Australië te emigreren. Toen wisten we nog niets over de moeilijke maar prachtige geestelijke reis die voor ons lag.

Toen onze drie kinderen opgroeiden, maakte ik me zorgen over hun godsdienstige ontwikkeling. Ik was opgegroeid in de heersende godsdienst in Italië, en ik wist het een en ander van een aantal andere godsdiensten. Maar ik had het gevoel dat ze geen van alle goed voor mijn kinderen waren.

Op een zonnige dag in 1980 ging ik met mijn kinderen naar het park. Terwijl zij aan het spelen waren en ik onder een boom naar hen zat te kijken, begon ik opnieuw te overwegen in welke godsdienst ik hen moest onderrichten. Ik keek omhoog en sprak een kort, oprecht gebed uit. 'Vader in de hemel,' zei ik, 'ik ben zo in de war door al deze godsdiensten. Ik wil mijn kinderen in de waarheid onderwijzen. Als de ware kerk op aarde is, vraag ik U om mij die te laten vinden.'

Toen ik twee dagen later met een buurvrouw stond te praten, zag ik twee jonge zendelingen over straat lopen. Mijn hart begon harder te kloppen, en ik hoorde een stem in mij, *roep die zendelingen*. Mijn buurvrouw probeerde me ervan te weerhouden, maar de stem hield vol: *Praat met ze*. En dat deed ik.

Ik ontdekte dat ze van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen waren. Iets maakte indruk op me, en hoewel ik weinig Engels sprak en zij geen Italiaans spraken, nodigde ik hen toch uit om bij ons thuis te komen.

De zendelingen vertelden ons dat de ware kerk was hersteld en dat die profeten en apostelen had, net als in de vroegere kerk van Christus. Ze vertelden ons over de profeet Joseph Smith, die onze hemelse Vader en Jezus Christus had gezien en onder goddelijke leiding de kerk had georganiseerd. Ik vond het allemaal steekhoudend, en een fijne geest omvatte ons. Ik wist dat onze hemelse Vader mijn gebed had verhoord.

De zendelingen begonnen ons les te geven. Toen we alle lessen hadden gehad, vroegen ze of we ons wilden laten dopen. Ik wilde me graag laten dopen, maar Giuseppe wist het niet zo zeker. Toch werden hij, ik en onze twee oudste kinderen lid van de kerk.

Een week later hadden enkele vrienden van mijn man een lang gesprek met hem. Ze lieten hem alcohol drinken en zeiden veel negatiefs over de kerk. Hij kwam boos thuis en zei dat hij niets meer met de kerk te maken wilde hebben. Hij zei dat de kinderen niet meer naar de kerk mochten en dat als ik wel zou gaan, hij me niet meer zou binnenlaten als ik thuiskwam.

Ik was erg in de war. Ik ging naar mijn slaapkamer en ging op bed

Toen we uit de kerk thuiskwamen, was de deur op slot en stonden onze spullen buiten.

liggen. Ik dacht na over alles wat mijn man had gezegd. Toen ging ik in gebed en vroeg onze hemelse Vader om hulp.

Ik viel snel in slaap en had een prachtige droom. In mijn droom bevond ik me in een grote groep mensen. De ene helft bevond zich aan de linkerkant en de andere aan de rechterkant. In het midden stond een persoon in het wit met twee zendelingen. De zendelingen droegen naambordjes waarop stond: *De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen*. Ze begonnen in mijn richting te lopen en ik wist dat ik me geen zorgen hoefde te maken, dat ik de juiste beslissing had genomen.

Ik werd huilend wakker, maar ik had een sterk gevoel van vrede en vreugde. Ik probeerde mijn man over mijn droom te vertellen, maar hij wilde er niets over horen. Ik was meer dan ooit overtuigd dat ik de ware kerk had gevonden.

Ik wist ook dat de Heer me niet in de steek zou laten. Dus verzamelde ik op zondag al mijn moed en ging met de kinderen naar de kerk. Toen we thuiskwamen, was de deur op slot en stonden onze spullen buiten. Ik maakte me zorgen over de kinderen, maar ik had ook het gevoel dat we beschermd zouden worden. Ik controleerde alle ramen en vond er een dat niet op slot zat. Mijn zoon Luciano klom naar binnen en deed de voordeur open, en we namen onze spullen weer mee naar binnen. Vanaf die dag hadden mijn man en ik veel ruzie over de kerk. Ondanks al die moeilijkheden bleven mijn kinderen en ik actief in de kerk.

Het is nu twintig jaar geleden dat we lid van de kerk zijn geworden, en we zijn op vele manieren gezegend. We kregen nog twee kinderen. Het jaar 1996 was vooral bijzonder. Luciano ging op zending naar Italië, en onze oudste kleinzoon werd gedoopt. En of dat nog niet genoeg was, werd het hart van mijn man door onze hemelse Vader geraakt met betrekking tot de kerk. In december 1999 werden we als gezin in de Sydney-tempel verzegeld.

Ik heb geleerd dat onze hemelse Vader echt onze gebeden verhoort. Ik weet ook dat we als we geloof in Christus hebben en vastbesloten zijn om geestelijk te groeien, op zeker moment alle rechtschapen verlangens van ons hart zullen ontvangen, in dit leven of in het volgende.

'Ik wil graag als Jezus worden'

Naam bekend bij de redactie

Toen ik naar een nieuwe wijk in Guatemala ging, was ik verbaasd dat ik in het jeugdwerk werd geroepen. Ik had al lang niet meer met kinderen gewerkt en aanvaardde die roeping dankbaar.

Als een van mijn eerste opdrachten moest ik de kinderen voorbereiden op het jaarlijkse programma voor de avondmaalsdienst. Eén van de liedjes die ik de kinderen moest leren, was mijn lievelingslied: 'Ik wil graag als Jezus worden' (*Kinderliedjes*, blz. 40). Het probleem was dat ik de woorden niet goed genoeg kon onthouden om ze de kinderen te kunnen leren.

Op een middag nam ik de tijd om naar de muziek te luisteren en me op de woorden te concentreren. Toen ik de woorden steeds herhaalde, begon ik de diepe betekenis te herkennen van de leer die zij verkondigen. Ik kreeg een warm en heerlijk gevoel van binnen. Mijn ogen werden vochtig en ik kreeg een brok in mijn keel. En toch, hoewel ik dagenlang het lied probeerde te leren, lukte het me niet. Ik begon wanhopig te worden. Waarom kan ik dit liedje niet leren? vroeg ik me af. *Waarom is het zo moeilijk voor me?* En toen beantwoordde ik onverwachts mijn eigen vraag: *Misschien omdat ik er niet echt naar streef om net als Jezus te worden.*

Op dat moment nam ik me voor om me zoveel mogelijk te gedragen als de Heiland van me verwachtte — om zoveel mogelijk op Hem te lijken. Ik bleef het lied iedere dag oefenen, maar daarnaast oefende ik ook de boodschap ervan. Vanaf die dag tot op heden heb ik geprobeerd om vriendelijker, zachtaardiger, liefdevoller en behulpzamer te zijn. Ik glimlach zoveel mogelijk en spreek aanmoedigende woorden. Ik bezoek de zieken en help de behoeftigen. Iedere maand ga ik met een rugzak vol kleding, speelgoed en koekjes de buurt in, op zoek naar mensen in nood. Iedere dag probeer ik op de een of andere manier liefdevol ten opzichte van vrienden en buren te zijn. Iedere morgen word ik gelukkig wakker, en weet ik dat ik die dag weer de kans zal krijgen om de Heiland te volgen.

Nu ken ik het liedje. Ik ken het met heel mijn hart, want 'ik wil graag als Jezus worden en volg dus zijn voorbeeld na.' □

EEN GEMEENSCHAPPELIJKE BAND

Laury Livsey
FOTOGRAAF: DE AUTEUR

Deze jonge vrouwen uit Fiji worden door het evangelie gesterkt.

Er klinkt niet veel droefheid in haar stem. Geen spoor van boosheid. Alle opwinding vond plaats toen Vani Tanumi net had leren lopen en praten, dus ze kan het zich niet herinneren.

Ze vertelt haar verhaal over haar ouders zonder veel emotie. Haar moeder stierf voordat Vani twee jaar was, en haar vader verliet het gezin. Vani, 19 jaar, kan zich haar ouders niet meer herinneren. Gelukkig is ze door haar grootouders opgevoed, de ouders van haar moeder. Een ander leven heeft ze nooit gekend, daarom glimlacht ze. Ze glimlacht omdat ze gelukkig is. Echt gelukkig.

Ondanks alle moeilijkheden in haar leven, hebben haar grootouders Vani kunnen geven wat ze het hardst nodig had: stabiliteit. En daarnaast is er nog iets waar ze niet buiten kan: het evangelie. 'De kerk is een grote steun voor me geweest', zegt ze.

Suluya Racule, drie weken ouder dan Vani, heeft haar eigen problemen. Suluya is niet in de kerk opgegroeid, hoewel het daar wel op lijkt. Ze ging vanaf haar negende jaar naar het jeugdwerk omdat haar tante, die lid van de kerk was, in het jeugdwerk lesgaf. En Suluya bleef naar de kerk gaan, ook toen haar tante en oom naar Tonga verhuisden. Maar ze mocht zich pas laten dopen in december 1995, toen ze 15 was.

Ook nu is Suluya het enige lid van de kerk in haar naaste familie.

'Mijn ouders wilden niet dat ik me zou laten dopen. Ze dachten dat ik te jong was om de waarheid te kennen, en ze vonden dat ik eerst andere kerken moest onderzoeken voordat ik een beslissing zou nemen', herinnert ze zich. 'Maar ik had een sterk gevoel van binnen dat dit de ware kerk was. Ik kon me geen andere kerk voorstellen.'

Misschien is er wel wat tegenspoed nodig — of zelfs heel veel — om daadwerkelijk te waarderen wat we hebben. Vani geeft toe dat het soms moeilijk was om geen vader of moeder te hebben. Suluya zou niets liever willen dan dat haar familieleden op zondag met haar mee naar de kerk gingen. Nu gaat ze nog steeds alleen naar de kerk.

Beide situaties zijn niet gemakkelijk. Maar zowel Vani als Suluya hebben een getuigenis. Daar komt hun kracht vandaan.

Vani en Suluya wonen in Suva, de hoofdstad van Fiji, een tropisch land in het midden van de Stille Zuidzee. Maar ze gaan niet naar dezelfde school, en hun interesses lopen nogal uiteen. Vani zit op het LDS Technical College van de kerk (ze wil graag juriste worden), en Suluya zit op de gemeentelijke internationale middelbare school, en heeft interesse in informatica. Ze zijn allebei lid van de wijk Lami 2, in de ring Suva-Noord. In de kerk komen ze bij elkaar en vormen ze een gemeenschappelijke band.

MOEILIJKHEDEN

In veel opzichten begint de dag van Vani pas na schooltijd. Ze stapt om ongeveer half vier uit de bus en loopt dan het laatste stukje naar huis. Er is weinig tijd om te ontspannen. Ze heeft huiswerk, ze moet koken, schoonmaken, de was en de afwas doen. Opa is twee jaar geleden overleden en oma kan niet zoveel werk meer verzetten als vroeger.

Het leven is niet gemakkelijk voor Vani of Suluya, maar ze putten kracht uit hun getuigenis van het herstelde evangelie.

Sinds haar grootvader is overleden, heeft Vani extra taken thuis. Ze wil graag juriste worden, en werkt daarom hard aan haar studie.

'Ik moet voor mijn oma zorgen. Ik moet haar helpen. Ik weet dat het heel moeilijk voor haar is omdat ze haar eigen kinderen heeft opgevoed en toen mij', zegt Vani.

'Ik heb het altijd heel moeilijk gevonden om geen ouders te hebben', zegt ze. 'Maar mijn betrokkenheid bij de kerk is een enorme hulp omdat ik daar zoveel aan heb. Momenteel ben ik secretaresse in het jeugdwerk en geef ik de KGW-klas les.

Toen Vani naar de jongevrouwen ging, werd ze klaspresidente bijenkorfmeisjes, waarna ze eerste raadgeefster in het klaspresidium van de rozenmeisjes was. Later is ze als klaspresidente lauwermeisjes werkzaam geweest. Het is duidelijk dat het evangelie belangrijk voor haar is.

'Omdat ik in presidiums werkzaam ben geweest, voel ik me verantwoordelijk voor de meisjes die van de kerk zijn afgevallen', zegt ze. Ze denkt even diep na. Ze vind het erg dat meisjes die eerst actief waren nu niet meer komen.

Suluya vertelt graag over haar bekering, en over haar doopdienst op kerstavond. Ze straalt als ze aan die dag terugdenkt. Suluya vertelt ook over de dood van haar vader een paar jaar geleden. Hij was 47.

'Hoewel ik altijd heb gewild dat mijn familieleden lid van de kerk werden, ben ik door zijn dood aangemoedigd om eraan te werken dat mijn moeder en zus lid van de kerk worden. Ik doe mijn uiterste best om ze mee naar de kerk te krijgen', zegt ze.

Suluya studeert ook hard, maar ze brengt ook tijd door met een aantal jongere kinderen bij haar op school.

Toen Suluya zich liet dopen, waren er geen familieleden bij aanwezig. 'Maar ze begrijpen nu dat ik het verbond dat ik met de Heer heb gesloten als heilig beschouw, en ze respecteren mijn beslissing en steunen me. Toch is het moeilijk als ik gezinnen in de kerk zie, en er geen familieleden van mij aanwezig zijn. Als je zoiets goeds hebt gevonden, wil je je familieleden daar graag over vertellen.'

Suluya geeft toe dat ze een betere band had met haar vader dan met haar moeder, maar er is toch iets goeds uit zijn dood voortgekomen. 'Mijn zus en ik hebben daardoor nu een hechtere band met onze moeder. We hebben onze moeder beter leren kennen', legt ze uit.

VOLWASSEN WORDEN

Vani en Suluya zullen hun tienerjaren binnenkort achter zich laten. De toekomst zal veel veranderingen met zich meebrengen. Als ze terugkijken, vragen ze zich af hoe alles anders had kunnen verlopen.

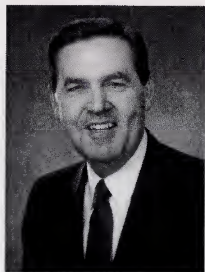
Wat was er gebeurd als Vani in een gezin met twee ouders was opgegroeid? En als de hele familie van Suluya lid van de kerk was geworden? En als het leven wat gemakkelijker was geweest?

Ze denken allebei niet teveel over dergelijke vragen na. Ze kijken allebei naar de toekomst, en zijn gelukkig met wat ze hebben. Door hun levenservaringen zijn ze gevormd tot wie ze nu zijn, en gelukkig hebben ze het voordeel van het evangelie. Ze weten dat ze een dochter van God zijn. En ze zijn gelukkig.

Echt gelukkig. □

Persoonlijke reinheid

WAAROM ZIJN SEKSUELE ZONDEN ZO ERNSTIG EN WAT ZIJN DE ZEGENINGEN VOOR HEN DIE REIN BLIJVEN OF WORDEN?

Ouderling Jeffrey R. Holland
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Daar jullie je temidden van de stormen van onzedelijkheid bevinden, vraag ik mij bezorgd af of jullie verward zijn aangaande de beginselen van persoonlijke reinheid, de verplichting tot volledige kuisheid voor het huwelijk en absolute trouw daarna.

Ik zal proberen enkele vragen te beantwoorden die sommigen van jullie misschien gesteld hebben:

- *Waarom* moeten we zedelijk rein zijn?
- *Waarom* is dat voor God zo belangrijk?
- *Moet* de kerk daar zo streng in zijn terwijl anderen dat niet schijnen te zijn?
- Hoe kan iets dat in de maatschappij zo openlijk uitgebuit en aanlokkelijk gemaakt wordt, zo *uitermate* heilig en serieus zijn?

De historici Will en Ariel Durant verschaffen ons inzicht: 'Jongeren met borrelende hormonen zullen zich beslist afvragen waarom zij hun seksuele verlangens niet de vrije loop zouden laten; [maar] als zij daarin niet door gewoonten worden tegengehouden, door de algemene moraal of door wetten, kunnen zij hun leven te gronde richten voordat zij (. . .) begrijpen dat seks een rivier van vuur is die ingedamd en afgekoeld moet worden door honderd beperkingen om te voorkomen dat zij zowel het individu als de gemeenschap verteert.' (*The Lessons of History*, 1968, blz. 35–36.)

WAAROM VUUR?

De schrijver van Spreuken merkt op: 'Zal iemand vuur in zijn boezem halen, zonder dat zijn klederen in brand geraken? Of zal iemand op gloeiende kolen lopen, zonder dat zijn voeten verbranden? (. . .) Wie overspel pleegt, (. . .) richt zichzelf te gronde. Schade en schande verkrijgt hij, zijn smaad is onuitwisbaar' (Spreuken 6:27–28, 32–33).

Waarom zijn seksuele betrekkingen zo intens dat vuur er bijna altijd als symbool voor gebruikt wordt, waarbij de hartstocht zeer kleurrijk in vlammen wordt afgeschilderd? Wat zet Alma ertoe aan om zijn zoon Corianton te waarschuwen dat seksuele overtredingen 'een gruwel in de ogen des Heren zijn; ja, uitgezonderd het vergieten van onschuldig bloed of het verloochenen van de Heilige Geest de gruwelijkste van alle zonden?' (Alma 39:5.)

Als God zo'n ernst toekent aan een lichamelijke begeerte die ons allemaal gegeven is, wat probeert Hij ons dan duidelijk te maken over de plaats ervan in zijn plan voor alle mensen? Ik stel dat dit precies is wat Hij doet — duidelijkheid geven juist over dat plan van het leven. Tot zijn grootste punten van zorg aangaande dit sterfelijk leven behoren duidelijk hoe men ter wereld komt en hoe men die weer verlaat. Hij heeft daarvoor zeer strenge grenzen aangegeven.

Ik wil drie redenen aangeven waarom dit in het evangelie van Jezus Christus van zo'n groot belang is en zulke grote gevolgen heeft.

DE ZIEL LOOPT GEVAAR

Allereerst is er de geopenbaarde, herstelde leer omtrent de mensenziel.

Een van de 'duidelijke en waardevolle', in deze bedeling herstelde, waarheden is: 'de geest en het lichaam vormen de ziel van de mens' (Leer en Verbonden 88:15) en de mens kan, als lichaam en geest gescheiden zijn, 'geen volheid van vreugde

ILLUSTRATOR: GERALD ROGERS

ontvangen' (LV 93:34). Daarom is het zo ontzettend belangrijk dat we een lichaam krijgen, daarom is elke zonde zo ernstig (namelijk omdat zonde uiteindelijk zowel de lichamelijke als de geestelijke dood tot gevolg heeft), en daarom is de opstanding van het lichaam zo belangrijk in de grote overwinning van Christus' verzoening.

Het lichaam is een essentieel onderdeel van de ziel. Die kenmerkende, zeer belangrijke leer van onze kerk onderstreept waarom een seksuele zonde zo ernstig is. Wij verklaren dat iemand die het door God gegeven lichaam van een ander zonder goddelijke toestemming gebruikt, de ziel van die persoon beschadigt, en schade toebrengt aan het belangrijkste doel en het verloop van het leven, 'de sleutel' tot leven, zoals president Boyd K. Packer het eens genoemd heeft. ('Why Stay Morally Clean', *Ensign*, juli 1972, blz. 113.) Door iemands lichaam te misbruiken — dus andermans ziel te misbruiken — ontheiligt men de verzoening van Christus waardoor die ziel gered is en waardoor de gave van eeuwig leven mogelijk is geworden. Als men de Zoon der Gerechtigheid tot een bespotting maakt, betreedt men het rijk van vuur, heter en heiliger dan de middagzon. Dat kan niet zonder te verbranden.

Historici hebben het 'een rivier van vuur' genoemd die 'ingedamd en afgekoeld moet worden door honderd beperkingen'. De profeten spreken van een 'vuur' en 'hete kolen'. Zij bedoelen hiermee duidelijk dat dit een kwestie van groot belang en ernstige gevolgen is.

Zeg alstublieft nooit: 'Wie doe ik er kwaad mee? Waarom niet wat vrijheid? Ik kan nu overtreden en me later bekeren.' Wees alstublieft niet zo dom, zo wreed. Ongestraft kun je Christus niet 'opnieuw kruisigen' (Zie Hebreeën 6:6). 'Pleeg geen ontucht' (zie 1 Korintiërs 6:18), roept Paulus uit, '*noch iets dergelijks*' (LV 59:6, cursivering toegevoegd) voegt de Leer en Verbonden daaraan toe. Waarom? Nou, enerzijds vanwege het onmetelijke, geestelijke en lichamelijke lijden dat de Heiland van de wereld ondergaan heeft, opdat wij ons zouden *kunnen* bekeren. (Zie LV 19:15–20.) Wij zijn Hem daarvoor iets verschuldigd. Wij zijn Hem werkelijk alles verschuldigd. Bij een seksuele zonde staat de ziel op het spel — het lichaam en de geest.

HET SYMBOOL BIJ UITSTEK

Ten tweede wil ik benadrukken dat seksuele intimiteiten voorbehouden zijn aan gehuwden omdat ze het symbool bij uitstek zijn van volkomen eenheid, een totaliteit en eenheid die God heeft geboden en vastgesteld. Vanaf de hof van Eden is het huwelijk bedoeld als de volkomen samensmelting van man en vrouw — hun hart, hoop, leven, liefde, gezin, toekomst, alles.

Dat is zo'n volslagen eenheid dat wij het woord *verzegelen* gebruiken om de eeuwige belofte ervan uit te drukken. Maar zo'n totale eenheid tussen man en vrouw kan alleen tot stand komen in de duurzaamheid van een huwelijksverbond, met plechtige beloften en de toezegging van alles wat ze bezitten — hun hart en verstand, al hun dagen en al hun dromen.

Zie je welke morele paradox er ontstaat als je doet alsof je één bent, doet alsof je God plechtige beloften gedaan hebt, als je lichamelijk intiem bent met elkaar als teken van je zogenaamde eenheid, maar je dan terugtrekt van alle andere aspecten van wat bedoeld is als een totale verplichting?

In zaken die de intimiteit tussen mensen betreft, moet je wachten! Je moet wachten tot je alles kunt geven, en dat kun je pas als je wettig gehuwd bent. Als je lichamelijke bevrediging blijft najagen zonder instemming van de hemel, loop je het vreselijke gevaar zoveel geestelijke en psychische schade op te doen, dat je zowel je verlangen naar lichamelijke intimiteit kunt verliezen als je vermogen om onverdeeld toegewijd te zijn aan een latere, oprechtere liefde. Je zult misschien met afgrijzen ontdekken dat je wat je had moeten bewaren, kwijt bent, en dat alleen Gods genade je achteloos weggegooide deugd kan herstellen. De allermooiste gave die je jouw eeuwige partner op je huwelijksdag kunt schenken, is je allerbeste zelf — rein, zuiver en de reinheid van de ander waardig.

EEN GODDELIJK GESCHENK

Ten derde wil ik zeggen dat lichamelijke intimiteit niet alleen een symbolische eenheid is tussen man en vrouw — de feitelijke eenheid van hun zielen — maar ook een symbool van hun gezamenlijke relatie met hun Vader in de hemel. Hij is onsterfelijk en volmaakt. Wij zijn sterfelijk en onvolmaakt. Niettemin streven we zelfs al in het sterfelijk leven naar geestelijke eenwording met Hem. Zulke bijzondere momenten doen zich voor als we knielen aan het altaar in het huis van de Heer, een baby een naam geven, een nieuw lid van de kerk dopen en bevestigen, van de zinnebeelden van het avondmaal des Heren nemen enzovoort.

Dat zijn momenten waarop we letterlijk onze wil één maken met Gods wil, onze geest met zijn geest. Op zulke momenten erkennen we niet alleen zijn goddelijkheid, maar nemen we letterlijk iets van die goddelijkheid tot ons. Eén aspect daarvan dat aan vrijwel ieder mens gegeven wordt, is het gebruik van zijn macht om een mensenlichaam te scheppen, dat alles overtreffende wonder, een genetisch en geestelijk uniek schepsel dat nooit eerder op de wereld geweest is en in alle eeuwigheid niet gedupliceerd zal worden. Een kind, jouw kind — met ogen, oren, vingers, tenen en met een onuitsprekelijk grote toekomst.

Van alle namen die God voor zichzelf gekozen heeft, heeft *Vader* zijn voorkeur, en *schepping* is zijn wachtwoord — met name de schepping van de mens naar zijn beeld. Jij en ik hebben iets van die goddelijkheid meegekregen, *maar met zeer ernstige, heilige beperkingen. De enige controle die we hebben, is zelfbeheersing* — zelfbeheersing, ontstaan uit eerbied voor de

goddelijke, gewijde macht die dit geschenk vertegenwoordigt.

LAAT JE NIET MISLEIDEN

Lieve jonge vrienden, begrijpen jullie waarom reinheid zo'n ernstige zaak is? Laat je niet misleiden en vernietigen. Als je die macht niet beheerst en de geboden niet gehoorzaamt, kan je toekomst verbranden; kan je leven in vlammen opgaan. De straf zal misschien niet komen op de dag van je overtreding, maar hij zal zeker komen. En als er geen echte bekering plaatsvindt en geen gehoorzaamheid aan de barmhartige God komt, zullen ooit, ergens, de zedelijk onreinen net zo bidden als de rijke man die van Lazarus wilde dat hij 'de top van zijn vinger in water dope en mijn tong verkoele, want ik lijd pijn in deze vlam' (Lucas 16:24).

Wij moeten ons lichaam zuiver en heilig houden. Wees niet bang om met eerlijk werk je handen vuil te maken. Wees niet bang voor de littekens, veroorzaakt door verdediging van de waarheid of een gevecht voor het goede, maar pas op voor littekens die geestelijk vervormen, die je oploopt door iets wat je niet had moeten doen, die je krijgt op plekken waar je niet heen hoort te gaan.

Als er onder jullie zijn met zulke wonden — en ik weet dat dat zo is —, dan worden je de vrede en vernieuwing van bekering aangeboden, beschikbaar door het zoenoffer van de Heer Jezus Christus. In zulke ernstige zaken is het pad der bekering niet gemakkelijk te betreden of zonder pijn te begaan. Maar de Heiland van de wereld zal op die essentiële weg met je meelopen. Hij zal je sterken als je wankelt. Hij zal je licht zijn als het uiterst donker lijkt. Hij zal je hand pakken en je hoop zijn wanneer dat het enige lijkt wat je nog hebt. Zijn meegevoel en genade, met hun reinigende en helende macht, worden vrijelijk gegeven aan iedereen die oprecht naar *volledige* vergeving verlangt en de stappen wil nemen die ertoe leiden. □

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene conferentie van oktober 1998.

Seksuele intimiteiten zijn voorbehouden aan gehuwden omdat ze een symbool zijn van volkomen eenheid, een totaliteit en eenheid die God heeft geboden en vastgesteld. Dat is zo'n volslagen eenheid dat wij het woord *verzegelen* gebruiken om de eeuwige belofte ervan uit te drukken.

De *Liahona* in

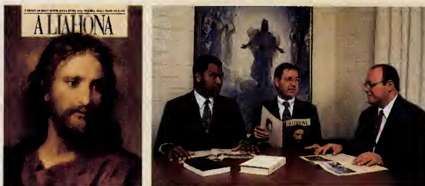

'Als lid van de kerk hebben wij fantastische hulpbronnen die ertoe kunnen bijdragen dat wij ons vasthouden aan onze waarden en dat wij in gehoorzaamheid voor de Heer wandelen. Onder de hulpmiddelen die de kerk produceert, bevinden zich de kerkelijke tijdschriften. Door die tijdschriften kunnen de woorden van de levende profeten en apostelen geregeld bij ons thuis komen en ons en ons gezin leiden en inspireren.

'Wij sporen alle leden over de hele wereld aan om een abonnement te nemen op de kerktijdschriften. Wij moedigen de priesterschapsleiders aan om ervoor te zorgen dat elke heilige der laatste dagen die gelegenheid krijgt.' (Het Eerste Presidium — Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust, 1 april 1998; *zie* De Ster, *oktober 1998, blz. 33.)*

elk gezin

Carlos R. Martins

Rechts boven: **President Carlos R. Martins van de ring Campinas-Castelo (Brazilië) en zijn raadgevers Admilson S. Almeida (links) en Marco A. Althman (rechts).** ***Links:*** **Ayrton en Gisele Vaz met hun zoons Danilo, Vinicius, Rogério en Giulian.**

Het grote aantal bekeerlingen in de ring Campinas-Castelo (Brazilië) leidde ertoe dat wij als leiders ternauwernood in staat waren onze nieuwe leden te voeden met het zaad van de waarheid en ze te helpen bij hun ontwikkeling in het evangelie. Als ringpresidium werden we gedreven door het verlangen om de nieuwe leden 'het goede woord van God' te leren, zoals president Gordon B. Hinckley dat van ons heeft gevraagd. (Zie 'Zoek de lammeren, hoed de schapen', *De Ster*, juli 1999, blz. 118.)

Ongeveer drie jaar geleden, toen we als ringpresidium de raad van president Hinckley bespraken, ontdekten we iets interessants: de meeste abonnees op de *Liahona* in onze ring waren al jaren lid van de kerk; ze wisten hoe waardevol het was de woorden van de profeten thuis te kunnen lezen. De meeste nieuwe leden hadden echter geen abonnement. We raakten ervan overtuigd dat een belangrijk onderdeel van onze inspanning om de nieuwe leden geestelijk voedsel te geven een abonnement op de *Liahona* was.

Dat was makkelijker gezegd dan gedaan. In onze ring komen er jaarlijks zo'n tweehonderd nieuwe leden bij. Hoe konden we ze ertoe brengen zich te abonneren zonder ze het gevoel te geven dat ze daartoe verplicht waren? Wij wilden ze niet tegen ons in het harnas jagen, en al helemaal niet als ze het niet breed hadden. We wilden ze ook niet het gevoel geven dat ze zonder een abonnement op de *Liahona* geen goed lid van de kerk waren.

Toch waren we overtuigd van de kracht die in het gezin komt als ze regelmatig de woorden van de levende profeten en andere geïnspireerde leden van de kerk lezen. We wilden dat elk lid in onze ring toegang tot die krachtbron had.

DE *LIAHONA* AAN NIEUWE LEDEN VOORSTELLEN

In ons overleg berekenden we dat het aantal dopen per jaar resulteerde in ongeveer tachtig nieuwe gezinnen erbij. De gedachte kwam bij ons op: *waarom kunnen we deze tachtig gezinnen geen gratis abonnement voor één jaar geven?* We dachten dat ze na dat jaar het abonnement zelf wel zouden voortzetten. Maar wat betekende dat voor onze magere ringbegroting? Toen besloten we dat het feit dat de boodschap van het Eerste Presidium en de overige artikelen bij de nieuwe leden thuis zouden komen, de uitgave rechtvaardigde.

Als ringpresidium hadden we een manier gevonden om de nieuwe leden een gratis abonnement voor één jaar te geven. De nieuwe leden ontvingen de *Liahona* met een dankbaar hart. Thelma de Paula Silva, nieuw lid in de gemeente Rosolem, vertolkt de gevoelens van velen. 'De *Liahona* stimuleert mij om doelen te stellen en te bereiken', zegt ze. 'Mijn getuigenis is erdoor gesterkt en ook mijn huisgenoten, die geen lid van de kerk zijn, hebben er baat bij. Er komt vreugde en liefde in mijn huis en ik voel mij gesterkt in mijn roeping als jongevrouwenpresidente. De *Liahona* is voor mij een licht in tijden van duisternis.'

EEN ZEGEN VOOR DE MINDER-ACTIEVEN

Als ringpresidium vroegen we ons ook af wat we konden doen om de minder-actieven te motiveren weer volledig actief in de kerk te worden. Een jaar na het begin van ons *Liahona*-project kwam de vraag bij ons op: *de nieuwe leden krijgen de Liahona, maar hoe zit 't met de*

FOTOGRAAF: JOSÉ ROBERTO VIEIRA DE BIASI

minder-actieve leden in onze ring? Waarom doen we niet hetzelfde voor hen? We rekenden uit hoeveel abonnementen ervoor nodig zouden zijn en we besloten dat we ermee door zouden gaan. Weer vonden we een oplossing voor het financiële probleem.

ACTIEVE LEDEN HELPEN

Toen de nieuwe en minder-actieve leden hun tijdschrift ontvingen, merkten we dat de opkomst in de avondmaalsdiensten groter werd. Als ringpresidium voelden we ons goed, nu we wisten dat onze broeders en zusters gevoed werden met 'het goede woord van God' (Moroni 6:4).

We vroegen ons af waarom sommige actieve leden in onze ring geen abonnement hadden. We hadden er natuurlijk steeds bij de bisschoppen en gemeentepresidenten op aangedrongen ervoor te zorgen dat *elk* gezin het tijdschrift had. Actieve leden werden aangemoedigd een abonnement op de *Liahona* te nemen of dat te verlengen. Wij kwamen erachter dat sommige actieve leden wel een abonnement wilden hebben, maar er het geld niet voor hadden. Wij besloten ook deze mensen onder ons *Liahona*-project te laten vallen.

Naarmate er meer actieve leden een abonnement hadden, ontvingen we meer positieve commentaren. Carla Virginia Soares de Oliveira uit de gemeente Amarais zei: 'Ik ben al vijf jaar lid van de kerk. Maar pas sinds vorig jaar krijg ik de *Liahona* thuis. Wat ik nog niet in de zondagsschool en de ZHV geleerd heb, leer ik nu door middel van de *Liahona*.'

Leandro Domingos, een jong lid in de gemeente Amarais, is thuis het enige lid van de kerk. 'Als er twijfels of vragen bij mij opkomen,' zegt hij, 'dan haal ik mijn kracht uit de *Liahona*. Ik vind de verhalen die erin staan prachtig. Ik zie meestal een overeenkomst met mijn eigen situatie. Hoewel mijn moeder geen lid is, heeft ze altijd iets positiefs over de artikelen te zeggen.'

DE ZENDELINGEN ERBIJ BETREKKEN

De zendelingen in het zendingsgebied Campinas hebben het *Liahona*-project enorm gesteund. Ze namen

De jeugd van de ring Campinas-Castelo is enthousiast over de *Liahona*.

Boven: Carla Virginia Soares de Oliveira, Thelma de Paula Silva, Karen Pereira da Silva en Leandro Domingos. Rechts: Jared Cazorla en bisschop Paulo Fernandes uit de wijk Castelo.

altijd exemplaren van het tijdschrift mee naar de leden die zij bezochten.

'De zendelingen vonden het een grandioos project', zegt voormalig zendingspresident Rodney Cuthbert. 'Het *Liahona*-project verschafte hun een reden om leden te bezoeken die al in geen tijden meer naar de kerk waren gekomen. Een aantal van hen is weer actief geworden. De zendelingen gebruikten de *Liahona* ook om de kerk aan hun onderzoekers voor te stellen, waarvan een aantal bekeringen het gevolg was.'

GROTERE VREDE EN VREUGDE

Het is moeilijk om de gevolgen van onze inspanningen te meten, maar we zijn al blij als we de vreugde op het gezicht van de leden zien wanneer ze een toespraak houden, een les of een getuigenis geven over de invloed van de *Liahona* in hun leven. We hebben ook vastgesteld dat de leden meer dan vroeger de raad van de Heer door middel van het tijdschrift willen ontvangen. Velen kunnen het haast niet afwachten tot de volgende uitgave komt, want ze verwachten dat ze er veel aan zullen hebben.

Karen Pereira da Silva, tijdschriftenvertegenwoordigster in de wijk Anhanguera, verwoordt ons gevoel precies: 'Het is alsof het tijdschrift voor mij gemaakt is. Vaak heb ik bij het lezen, in het bijzonder van de boodschap van het Eerste Presidium, door de Geest gevoeld dat de raad die gegeven werd, precies was wat ik op dat moment moest horen.'

We zijn ervan overtuigd dat onze inspanning om de *Liahona* in ieder huisgezin te krijgen geresulteerd heeft in meer vrede en vreugde dankzij het evangelie van Jezus Christus in het leven van onze broeders en zusters. □

Wat kunnen we ondernemen?

Elke wijk of gemeente en elke ring kan er veel aan doen om de leden te laten beseffen hoe waardevol het is om de boodschappen van de levende profeten en andere geïnspireerde leden van de kerk thuis te ontvangen. Denk na over de volgende vragen. Voor andere ideeën zie blz. 48 in dit nummer.

LEIDERS

- Wie heeft er in onze wijk of gemeente, of in onze ring, een abonnement op de *Liahona*? Van degenen die geen abonnement hebben, wie zouden er het meest van een abonnement profiteren? Hoe kunnen wij die leden aanmoedigen om zich te abonneren?
- Krijgt iedereen voldoende informatie om zich te kunnen abonneren of om zijn abonnement te verlengen? Hoe kunnen we het abonneren gemakkelijker maken voor de leden?
- Gebruiken de leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties de hulpmiddelen die in de *Liahona* staan? Hoe kunnen we hen instrueren om in hun roeping beter gebruik van de *Liahona* te maken?

LEERKRACHTEN

- Welke hulp biedt de *Liahona* mij in mijn roeping?
- Staat er in deze uitgave van de *Liahona* een artikel dat ik voor mijn volgende les kan gebruiken? Hoe kan ik dat artikel het best gebruiken?

OUDERS

- Hoe kunnen de woorden van de levende profeten en andere geïnspireerde leden van de kerk, die in de *Liahona* staan, ons gezin sterken?
- Hoe kunnen we de *Liahona* gebruiken bij het evangelieonderwijs thuis?
- Welke artikelen in deze uitgave van de *Liahona* en *De Kindervriend* kan ik gebruiken voor onze eerstvolgende gezinsavond? □

De *Liahona* van oktober 2000 gebruiken

Ben je ook op zoek naar een verhaal of een citaat voor een toespraak, een les, een gezinsavond of een seminariebijeenkomst? In deze uitgave van de *Liahona* kun je goede ideeën vinden. (De getallen rechts geven de bladzijdenummers in deze uitgave aan. K=*De Kindervriend*.)

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

■ 'Onze zoektocht naar het geluk', blz. 2; bespreek deze woorden van president Faust: 'We krijgen geluk niet in een pakje dat we gewoon kunnen openmaken en consumeren. Niemand is 24 uur per dag, zeven dagen per week gelukkig.'

■ 'Wees niet bevreesd, geloof alleen', blz. 26; laat ieder gezinslid zes dingen opschrijven waarin hij of zij gelooft. Vergelijk de lijstjes met de zes geloofspunten die wij volgens president Hinckley moeten ontwikkelen. Bespreek manieren om de prioriteiten van ieder gezinslid en van het gezin als geheel op één lijn te brengen met de raad van president Hinckley.

■ 'Persoonlijke reinheid', blz. 40; bespreek de drie redenen die ouderling Holland noemt waarom persoonlijke reinheid in het evangelie van Jezus Christus van zo'n groot belang is en zulke grote gevolgen heeft.

■ 'Ouderling Peterson en Goliat', blz. K4; vertel van een ervaring waarbij u de innerlijke aansporing voelde om iemand anders over het evangelie te vertellen. Bespreek waarom het belangrijk is gehoor te geven aan zulke innerlijke aansporingen.

REACTIES

Wij nodigen u uit uw reacties, voorstellen en artikelen te sturen naar *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur ons uw e-mail op CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld uw volledige naam, adres, woonplaats, wijk of gemeente en ring of district.

FOTOGRAAF ILLUSTRATIES: STEVE BUNDERSON

Fotograaf Craig Dimond, Christus wekt het dochtertje van Jaïrus op uit de doden, uit *The Testaments of One Fold and One Shepherd*.
'En Hij vatte de hand van het kind en zeide tot haar: (. . .) Meisje, ik zeg u, sta op! En het meisje stond onmiddellijk op en het kon lopen' (Marcus 5:41–42).

In een scène uit een nieuwe film van de kerk, ***The Testaments of One Fold and One Shepherd,*** bezoekt Christus na zijn opstanding zijn 'andere schapen' (Johannes 10:16) in Amerika (vooromslag). De film gaat over een fictioneel gezin in een stad in het oude Amerika (onder) dat tot Christus wil komen. Het gezin komt meer over zijn bediening in het Heilige Land te weten — die in de film wordt belicht — door naar profeten te luisteren en in de Schriften te lezen — en door Hem uiteindelijk in levenden lijve te aanschouwen (links). Zie 'De getuigen van één kudde en één herder', blz. 10.

DUTCH

